HOTĂRÂRE

pentru modificarea şi completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1/2016

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic

Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1/2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 22 din 13 ianuarie 2016, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

A. Titlul II - Impozitul pe profit

1. La punctul 5, după alineatul (3), se introduce un nou alineat, alin. (3^1), cu următorul cuprins:

”(3^1) În perioada aplicării prevederilor art. 25 alin. (3) lit. n) din Codul fiscal, se au în vedere următoarele:

a) sumele reprezentând reducerea sau anularea de provizioane specifice/ajustări pentru depreciere sau după caz, valori ale pierderilor așteptate, aferente creanțelor înstrăinate, care au fost deductibile la determinarea rezultatului fiscal, în conformitate cu prevederile Codului fiscal, în cazul în care nu sunt înregistrate pe venituri, potrivit reglementărilor contabile aplicabile, sunt elemente similare veniturilor;

b) sumele reprezentând prețul de cesiune al creanțelor, în cazul în care nu sunt înregistrate pe venituri, potrivit reglementărilor contabile aplicabile, sunt elemente similare veniturilor;

c) sumele reprezentând valoarea creanțelor înstrăinate, în cazul în care nu sunt înregistrate pe cheltuieli, potrivit reglementărilor contabile aplicabile, sunt elemente similare cheltuielilor; în cazul în care cesionarul cedează creanța, valoarea creanței înstrăinate este costul de achiziție al acesteia.”

2. La punctul 13 alineatul (1), litera i) se abrogă.

3. După punctul 16 se introduce un nou punct, pct. 16^1, cu următorul cuprins:

„16[1]. În perioada aplicării prevederilor art. 25 alin. (3) lit. n) din Codul fiscal, pentru determinarea limitei deductibile de 30% din valoarea creanțelor înstrăinate, se au în vedere următoarele:

a) în cazul în care o parte din valoarea creanțelor înstrăinate este înregistrată pe cheltuieli, potrivit reglementărilor contabile aplicabile și o parte din valoarea creanțelor înstrăinate reprezintă elemente similare cheltuielilor, potrivit pct. 5 alin. (3[1]) lit. c), partea din sumele reprezentând valoarea creanțelor înstrăinate înregistrată pe cheltuieli se însumează cu partea din sumele reprezentând valoarea creanțelor înstrăinate care reprezintă elemente similare cheltuielilor, iar sumele care depășesc limita de 30% din valoarea creanțelor înstrăinate reprezintă sume nedeductibile pentru determinarea rezultatului fiscal.

b) în cazul în care întreaga valoare a creanțelor înstrăinate reprezintă elemente similare cheltuielilor, potrivit pct. 5 alin. (3[1]) lit. c), partea care depășește limita de 30% din valoarea creanțelor înstrăinate reprezintă sume nedeductibile pentru determinarea rezultatului fiscal. ”

4. La Capitolul II - Calculul rezultatului fiscal, Secțiunea a 7-a - Cheltuieli cu dobânzile și diferențele de curs valutar, alcătuită din punctul 24, se abrogă.

5. După Capitolul III se introduce un nou Capitol, Capitolul III[1] - Norme împotriva practicilor de evitare a obligaţiilor fiscale care au incidenţă directă asupra funcţionării pieţei interne, alcătuit din punctul 40[1], cu următorul cuprins:

“40[1]. (1) În aplicarea prevederilor art. 40[1] pct. 1 din Codul fiscal, pierderile generate de diferenţele de curs valutar la împrumuturi şi instrumente legate de obţinerea de finanţare se determină ca diferență între cheltuielile din diferențe de curs valutar/cheltuielile financiare în cazul celor cu decontare în funcţie de cursul unei valute, rezultate din evaluarea sau decontarea acestora și veniturile din diferenţe de curs valutar/veniturile financiare aferente.

(2) În aplicarea prevederilor art. 40[2] alin. (4) din Codul fiscal, în cazul contribuabililor care calculează, declară şi plătesc impozitul pe profit trimestrial, cursul de schimb utilizat pentru determinarea plafonului deductibil reprezentând echivalentul în lei al sumei de 200.000 euro, se actualizează în funcție de cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României pentru ultima zi a fiecărui trimestru și pentru ultima zi a anului fiscal.

(3) În cazul contribuabililor care intră sub incidenţa art. 16 alin. (5), (5[1]), (5[2]) și (6) din Codul fiscal, pentru determinarea rezultatului fiscal al anului fiscal care cuprinde atât perioade din anul 2017, cât şi din anul 2018, se au în vedere următoarele:

a) pentru determinarea nivelului deductibil al cheltuielilor cu dobânzile și a pierderii nete din diferențe de curs valutar, înregistrate până la data de 31 decembrie 2017, inclusiv, se aplică

prevederile art. 27 din Codul fiscal, în vigoare până la data de 31 decembrie 2017, inclusiv; în acest scop se iau în considerare veniturile, cheltuielile, precum şi alte elemente necesare pentru determinarea gradului de îndatorare aferente perioadei cuprinse între începutul anului fiscal respectiv şi 31 decembrie 2017;

b) pentru determinarea nivelului deductibil al dobânzii şi a altor costuri echivalente dobânzii din punct de vedere economic, în conformitate cu prevederile art. 40^2 din Codul fiscal, în vigoare începând cu 1 ianuarie 2018, se iau în considerare veniturile, cheltuielile, precum şi alte elemente aferente perioadei cuprinse între 1 ianuarie 2018 şi sfârşitul anului fiscal respectiv.

(4) În aplicarea prevederilor art. 40^2 alin. (8) din Codul fiscal, excepția de la art. 7 pct. 44 şi 45 din Codul fiscal se aplică pentru activele produse și/sau achiziționate după data de 1 ianuarie 2018.

(5) Exemplu privind aplicarea art. 40^2 din Codul fiscal:

Societățile A și B sunt asociate în sensul că societatea A deține direct 50% din capitalul societății B. Societatea A acordă un împrumut societății B, în sumă de 500.000.000 lei, pentru finanțarea activității acesteia. Societatea B calculează, declară şi plătește impozitul pe profit trimestrial. Cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României pentru ultima zi a anului fiscal este 4,6 lei/euro.

Societatea B prezintă următoarea situație, la sfârşitul anului fiscal:

		- lei -
Veniturile înregistrate conform reglementărilor contabile aplicabile, din care:	=	200.000.000
- venituri din dobânzi		150.000
Cheltuielile înregistrate conform reglementărilor contabile aplicabile, din care:	=	180.000.000
- cheltuieli cu dobânzile		25.000.000
Veniturile neimpozabile	=	200.000
Cheltuiala cu impozitul pe profit	=	3.200.000
Cost excedentar al îndatorării (25.000.000-150.000)	=	24.850.000
Amortizare fiscală	=	300.000

Pentru determinarea nivelului deductibil al cheltuielilor cu dobânzile la societatea B, se parcurg următoarele etape:

a) Potrivit art. 40^1 pct. 2 din Codul fiscal, costurile excedentare ale îndatorării reprezintă suma cu care costurile îndatorării unui contribuabil depăşesc veniturile din dobânzi şi alte venituri echivalente dobânzilor din punct de vedere economic pe care le primeşte contribuabilul.

Astfel, în cazul prezentat, costul excedentar al îndatorării este:

25.000.000 - 150.000 = 24.850.000 lei

b) Potrivit art. 40^2 alin. (1) din Codul fiscal, costurile excedentare ale îndatorării, care depăşesc plafonul deductibil reprezentând echivalentul în lei al sumei de 200.000 euro, sunt deduse limitat în perioada fiscală în care sunt suportate, până la nivelul a 10% din baza de calcul stabilită conform algoritmului prevăzut la art. 40^2 alin. (2) din Codul fiscal.

Astfel, costul excedentar al îndatorării în sumă de 24.850.000 lei este deductibil până la plafonul reprezentat de echivalentul în lei al sumei de 200.000 euro, respectiv până la suma de 920.000 lei utilizând cursul de schimb de 4,6 lei/euro.

Prin urmare:

- suma de 920.000 lei este deductibilă integral, și

- partea din costul excedentar al îndatorării de 24.850.000 lei, ce depășește plafonul de 920.000 lei, respectiv suma de 23.930.000 lei este dedusă limitat până la nivelul a 10% din baza de calcul, stabilită potrivit legii.

Potrivit art. 40^2 alin. (2) din Codul fiscal baza de calcul este:

Baza de calcul = Venituri - Cheltuieli - Venituri neimpozabile + Cheltuielile cu impozitul pe profit + Costurile excedentare ale îndatorării + Amortizare fiscală

Baza de calcul = 200.000.000 - 180.000.000 - 200.000 + 3.200.000 + 24.850.000 + 300.000 = 48.150.000 lei

Se determină nivelul de deducere al costului excedentar în funcție de baza de calcul, astfel:

48.150.000 x 10% = 4.815.000 lei

Întrucât, partea din costul excedentar al îndatorării rămasă după scăderea plafonului deductibil, în sumă de 23.930.000 lei este peste limita de 4.815.000 lei, în perioada de calcul, costul excedentar al îndatorării deductibil este 4.815.000 lei.

Diferența dintre 23.930.000 lei și 4.815.000 lei, respectiv suma de 19.115.000 lei se reportează pentru perioada următoare, fiind dedusă prin aplicarea aceleiași reguli de calcul.”

B. Titlul III - Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor

6. Punctul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

”1. (1) Pentru încadrarea în condiţia privind nivelul veniturilor realizate în anul precedent,

prevăzute la art. 47 alin.(1) lit. c) din Codul fiscal, se vor lua în calcul aceleaşi venituri care constituie baza impozabilă prevăzută la art. 53 din Codul fiscal, iar cursul de schimb pentru determinarea echivalentului în euro este cel de la închiderea aceluiaşi exerciţiu financiar.

(2) Persoanele juridice române care îndeplinesc condiţiile prevăzute la art. 47 alin.(1) din Codul fiscal şi care desfăşoară ca activitate principală sau secundară activităţile corespunzătoare codurilor CAEN prevăzute de Legea nr. 170/2016 privind impozitul specific unor activităţi aplică prevederile titlului III - Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor din Codul fiscal.

(3) Pentru încadrarea în sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor în anul 2018, verificarea condiţiei prevăzute la art. 47 alin.(1) lit. c) din Codul fiscal, respectiv încadrarea în nivelul veniturilor realizate de 1.000.000 euro, se verifică pe baza veniturilor care constituie baza impozabilă prevăzută la art. 53 din Codul fiscal, realizate până la data de 31 decembrie 2017, inclusiv. În cazul persoanelor juridice române care intră sub incidenţa prevederilor art. 48 alin. (7), respectiv art. 48 alin. (8) din Codul fiscal, veniturile luate în calcul pentru stabilirea limitei de 1.000.000 euro, echivalentul în lei, sunt cele înregistrate în întreg anul 2017."

7. Punctul 2 se modifică şi va avea următorul cuprins:

„2. În aplicarea prevederilor art. 48 alin. (3^1) din Codul fiscal, microîntreprinderile care îndeplinesc condițiile impuse de lege pot opta pentru aplicarea prevederilor Titlului II din Codul fiscal în cursul oricărui trimestru ulterior datei de 1 aprilie 2018, care reprezintă data intrării în vigoare a acestor prevederi. Calculul şi plata impozitului pe profit de către microîntreprinderile care optează să aplice prevederile titlului II se efectuează luând în considerare veniturile şi cheltuielile realizate începând cu trimestrul exercitării opțiunii."

8. La punctul 4, alineatul (3) se modifică şi va avea următorul cuprins:

„(3) În aplicarea prevederilor art. 51 alin. (4) din Codul fiscal, pentru stabilirea numărului de salariați se iau în considerare și contractele individuale de muncă/convențiile individuale de muncă, încheiate potrivit legilor speciale, precum și contractele suspendate, potrivit legii."

C.Titlul IV - Impozitul pe venit

9. La Capitolul I. Secţiunea 1 alcătuită din punctele 1 – 2^1, se modifică și va avea următorul cuprins:

„1.În înţelesul art. 60 pct. 1 din Codul fiscal, scutirea de la plata impozitului pe venit se aplică pentru veniturile realizate începând cu data încadrării contribuabilului în gradul de handicap grav sau accentuat, conform documentelor justificative. Pentru a beneficia de prevederile art. 60 pct. 1

lit. a) - c) din Codul fiscal, în cazul veniturilor pentru care angajatorul/plătitorul de venituri are obligația reținerii la sursă a impozitului pe venit, contribuabilii au obligaţia de a depune la angajatorul/plătitorul de venituri documentele care atestă încadrarea în gradul de handicap grav sau accentuat. Documentele vor fi prezentate în original şi în copie, angajatorul/plătitorul de venituri păstrând copia după ce verifică conformitatea cu originalul. Pentru veniturile realizate de persoanele prevăzute la art. 60 pct. 1 lit. d), documentele justificative nu se depun la organul fiscal împreună cu declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prevăzută la art. 120 și 122 din Codul fiscal, se arhivează la domiciliul fiscal al contribuabililor.

2. Potrivit prevederilor art. 60 pct. 2 din Codul fiscal, condițiile privind acordarea facilității fiscale de către angajator angajaților care desfășoară activitatea de creare de programe pentru calculator, se stabilesc prin orin comun al ministrului comunicaţiilor şi societăţii informaţionale, al ministrului muncii şi justiţiei sociale, al ministrului educaţiei naţionale şi al ministrului finanţelor publice. Pentru acordarea facilității fiscale nu este necesar acordul instituţiilor emitente ale actului normativ menţionat.

2^1. (1) Scutirea prevăzută la art. 60 pct. 3 din Codul fiscal, se acordă doar persoanelor care realizează venituri din salarii şi asimilate salariilor prevăzute la art. 76 alin. (1) - (3) din Codul fiscal, ca urmare a desfășurării activității de cercetare – dezvoltare și inovare definită conform Ordonanţei Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea ştiinţifică şi dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările şi completările ulterioare, care sunt incluse în proiectul de cercetare – dezvoltare și inovare.

(2) Persoanele fizice care realizează venituri din salarii și asimilate salariilor ca urmare a desfășurării altor activități decât cele de cercetare – dezvoltare și inovare prevăzute la alin. (1) nu beneficiază de scutirea prevăzută la art. 60 pct. 3 din Codul fiscal.”

10. La Capitolul I Secţiunea 1, după punctul 2^1, se introduce un nou punct, pct. 2^2 cu următorul cuprins:

„2^2. (1) În înţelesul art. 60 pct. 4 din Codul fiscal, scutirea de la plata impozitului pe venit se acordă persoanelor fizice ca urmare a desfăşurării activităţii pe bază de contract individual de muncă încheiat pe o perioadă de 12 luni de către angajatorul care desfăşoară activităţi cu caracter sezonier în cursul unui an, corespunzătoare următoarelor coduri CAEN:

- 5510 - "Hoteluri şi alte facilităţi de cazare similare",
- 5520 - "Facilităţi de cazare pentru vacanţe şi perioade de scurtă durată",
- 5530 - "Parcuri pentru rulote, campinguri şi tabere",
- 5590 - "Alte servicii de cazare",
- 5610 - "Restaurante",

- 5621 - "Activităţi de alimentaţie (catering) pentru evenimente",
- 5629 - "Alte servicii de alimentaţie n.c.a.",
- 5630 - "Baruri şi alte activităţi de servire a băuturilor".

(2) Caracterul sezonier al unei activităţi, în sensul art. 60 pct. 4 din Codul fiscal, presupune o perioadă care se repetă de la an la an, în care anumite activităţi se impun a fi realizate pe durate relativ fixe în funcţie de anotimp/de sezon.

(3) Scutirea prevăzută la art. 60 pct. 4 din Codul fiscal se aplică şi în situaţia în care persoana fizică desfăşoară activitate în baza unui contract de muncă cu timp parţial de lucru, în condiţiile prevăzute la alin. (1) şi (2).

(4) Scutirea prevăzută la art. 60 pct. 4 din Codul fiscal se acordă pe perioada de derulare a contractului."

11. Punctul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„4. În aplicarea prevederilor art. 64 din Codul fiscal, la determinarea impozitului anual/lunar, bazele de calcul al impozitului vor fi stabilite prin rotunjire la un leu, prin neglijarea fracţiunilor de până la 50 de bani inclusiv sau prin majorarea la leu a fracţiunilor ce depăşesc 50 de bani."

12. La punctul 6, alineatul (4) litera b) a alineatului (4) se modifică și avea următorul cuprins

"b) activităţi de comerț, respectiv cumpărare de bunuri în scopul revânzării acestora;"

13. La punctul 6, alineatul (9) se abrogă.

14. La punctul 7, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1^1), cu următorul cuprins:

„(1^1) Aportul în numerar și/sau echivalentul în lei al aporturilor în natură, efectuat la începerea unei activități sau în cursul desfășurării acesteia, din patrimoniul personal în patrimoniul afacerii, nu reprezintă venit brut potrivit art. 68 alin. (3) lit.a) din Codul fiscal."

15. La punctul 7, alineatul (5), după litera v), se introduce o nouă literă, lit.v^1), cu următorul cuprins:

„v^1) plăți efectuate în avans care se referă la perioade fiscale următoare;"

16. La Capitolul II după Secțiunea a 2 -a se introduce o nouă secțiune, Secțiunea a 2^1 -a alcătuită din punctul 7^1, cu următorul cuprins:

„Secțiunea a 2^1 -a

Stabilirea impozitului pentru veniturile din activităţi independente realizate în baza contractelor de activitate sportivă, potrivit legii

7^1. (1) În aplicarea prevederilor art. 68^1 din Codul fiscal, pentru contribuabilii care realizează venituri în baza contractelor de activitate sportivă, încheiate potrivit Legii educaţiei fizice şi sportului nr. 69/2000, cu modificările şi completările ulterioare, plătitorii de astfel de venituri care au obligaţia de a conduce evidenţă contabilă au şi obligaţia de a calcula, de a reţine şi de a plăti impozitul corespunzător sumelor plătite prin reţinere la sursă, impozitul fiind final.

(2) Contribuabilii pot opta ca plătitorii de venituri să distribuie cota de 2% sau de 3,5%, după caz, din impozitul pe venit datorat pentru susținerea:

a) entităţilor nonprofit care se înfiinţează şi funcţionează în condiţiile legii, a unităţilor de cult; sau

b) acordarea de burse private; sau

c) entităţilor nonprofit şi a unităţilor de cult, care sunt furnizori de servicii sociale acreditaţi cu cel puţin un serviciu social licenţiat, în condiţiile legii.

(3) Opțiunea se exercită, în scris, pentru susținerea entităților prevăzute la alin. (2) lit. a) și c) sau acordarea de burse private, astfel:

a) la organul fiscal competent, prin depunerea unei cereri până la termenul legal de depunere a declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, respectiv data de 15 martie, inclusiv, a anului următor celui de realizare a veniturilor.

b) la plătitorul de venit, în urma solicitării beneficiarului de venit, exercitată în scris.

(4) Pentru opțiunea prevăzută la alin. (3) lit. b) distribuirea cotei de 2% sau 3,5% din impozitul datorat se efectuează de către plătitorul de venit până la termenul de plată al impozitului, începând cu luna exercitării opţiunii.

(5) Contribuabilii care optează pentru distribuirea cotei de 2% sau de 3,5% din impozitul datorat pentru susținerea entităţilor prevăzute la alin. (2) la plătitorii de venituri nu mai pot exercita aceeași optiune si la organul fiscal competent, pentru aceeași sursă de venit.

(6) Sfera de cuprindere a entităţilor nonprofit este cea prevăzută la pct. 15.

(7) În aplicarea art. 68^1 alin. (9) din Codul foscal, pentru acordarea de burse private contribuabilii au următoarele obligații:

a) să prezinte, în copie și original, contractul de bursă privată încheiat în condiţiile Legii nr. 376/2004 privind bursele private, cu modificările ulterioare, în termen de 30 de zile de la încheierea acestuia, plătitorii de venituri păstrând copiile documentelor cu menţiunea "conform cu originalul";

b) să prezinte plătitorilor de venituri, lunar, până la termenul de virare a impozitului pe venit, documentele justificative, în copie și original, privind cheltuielile cu bursa privată efectuate în luna în care impozitul a fost reținut.

Dacă suma înscrisă în documentele justificative depuse la plătitorul de venit privind cheltuiala efectuată cu bursa privată depăşeşte plafonul de 2% din impozitul pe venit, atunci suma totală luată în calcul de plătitorul de venit este limitată la nivelul acestui plafon.

Dacă suma înscrisă în documentele justificative depuse la plătitorul de venit privind cheltuiala efectuată cu bursa privată este mai mică decât plafonul de 2% din impozitul pe venit, atunci suma totală luată în calcul de plătitorul de venit este limitată la suma efectiv plătită.

Neprezentarea documentelor justificative până la termenul de virare a impozitului pe venit atrage pierderea dreptului conferit de lege.

(8) Exemplu privind aplicarea prevederilor alin. (3) lit. b)

O persoană fizică, sportiv de performanţă, realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală încheiat cu entitatea A. Plata drepturilor se efectuează lunar. Impozitul datorat în lună este de 600 lei.

Sportivul a solicitat plătitorului de venit să îi calculeze, să îi rețină și să distribuie cota de 3,5% din impozitul pe venit datorat către enitatea nonprofit furnizoare de servicii sociale acreditată cu cel puţin un serviciu social licenţiat, în condiţiile legii, entitatea B.

Entitatea A procedează după cum urmează:

a) stabilește cuantumul cotei de 3,5% din impozitul datorat de 600 lei

600 lei x 3,5% = 21 lei

Rezultă următoarele:

impozit datorat 600 lei

cotă 3,5% 21 lei

impozit de plată 579 lei”

17. Punctul 8 se modifică şi va avea următorul cuprins:

”8. (1) În sensul prevederilor art. 69 din Codul fiscal, pentru contribuabilii care realizează venituri din desfăşurarea activităţilor de producţie, comerţ şi prestări servicii cuprinse în nomenclatorul elaborat de Ministerul Finanţelor Publice, venitul net se determină pe bază de norme anuale de venit. Pentru determinarea venitului net anual se aplică criteriile specifice de corecţie asupra normei de venit. La stabilirea normelor anuale de venit de către direcţiile generale regionale ale finanţelor publice, respectiv a municipiului Bucureşti vor fi consultate consiliile judeţene/Consiliul General al Municipiului Bucureşti, după caz.

(2) În situaţia în care un contribuabil desfăşoară aceeaşi activitate în două sau mai multe locuri diferite pentru care venitul net se determină, de către contribuabil, pe baza normelor anuale de venit, stabilirea venitului net anual se efectuează prin însumarea nivelului normelor de venit, corectate potrivit criteriilor specifice de la fiecare loc de desfăşurare a activităţii.

(3) În cazul în care un contribuabil desfăşoară mai multe activităţi pentru care venitul net se determină de către contribuabil pe baza normelor de venit, stabilirea venitului net anual se efectuează prin însumarea nivelului normelor de venit corectate potrivit criteriilor specifice.

(4) Pentru contribuabilii persoane fizice care desfăşoară individual o activitate independentă ca persoană fizică autorizată sau întreprindere individuală, și activitatea este prevăzută în nomenclatorul activităţilor pentru care venitul net se poate determina pe baza normelor anuale de venit, venitul net anual se determină de către contribuabil pe baza normelor anuale de venit, cu respectarea prevederilor art. 69 din Codul fiscal.

(5) În aplicarea art. 69 din Codul fiscal, în cazul în care activitatea se desfăşoară în cadrul unei asocieri fără personalitate juridică, norma anuală de venit corespunzătoare fiecărui asociat din cadrul asocierii nu poate fi mai mică decât salariul de bază minim brut pe ţară garantat în plată, în vigoare la momentul stabilirii acesteia, înmulţit cu 12 luni. Pentru determinarea venitului net anual fiecare membru asociat aplică criteriile specifice de corecţie asupra normei de venit proprie.

(6) În aplicarea prevederilor art. 69 alin. (11) din Codul fiscal, norma anuală de venit se ajustează de către contribuabili, în sensul majorării/reducerii, prin aplicarea coeficienților de corecție corespunzători criteriilor prevăzute la alin. (7), asupra normelor anuale de venit stabilite și publicate de către direcțiile generale regionale ale finanţelor publice, respectiv a municipiului Bucureşti

(7) La stabilirea coeficienţilor de corecţie a normelor de venit se vor avea în vedere următoarele criterii:

a) vadul comercial şi clientela;

b) vârsta contribuabililor;

c) timpul afectat desfăşurării activităţii, cu excepţia cazurilor prevăzute la alin. (8) şi (9);

d) gradul de handicap sau de invaliditate a contribuabilului;

e) activitatea se desfăşoară într-un spaţiu proprietate a contribuabilului sau închiriat;

f) realizarea de lucrări, prestarea de servicii şi obţinerea de produse cu material propriu sau al clientului;

g) folosirea de maşini, dispozitive şi scule, acţionate manual sau de forţă motrice;

h) caracterul sezonier al unor activităţi;

i) durata concediului legal de odihnă;

j) desfăşurarea activităţii cu salariaţi;

k) contribuţia fiecărui asociat în cazul activităţii desfăşurate în cadrul unei asocieri;

l) informaţiile cuprinse în declaraţia informativă depusă în scop de TVA potrivit prevederilor art. 324 din Codul fiscal;

m) alte criterii specifice.

Diminuarea normelor de venit ca urmare a îndeplinirii criteriului de vârstă a contribuabilului se operează începând cu anul următor celui în care acesta a împlinit numărul de ani care îi permite reducerea normei. Corectarea normelor de venit pentru contribuabilii care au şi calitatea de salariat sau îşi pierd această calitate se face începând cu luna următoare încheierii/desfacerii contractului individual de muncă.

Contribuabilii care beneficiază de mai mulți coeficienți de corecție, în sensul reducerii/majorării normelor de venit anuale, iau în calcul coeficientul cel mai mare.

(8) Venitul net din activităţi independente, determinat pe bază de norme anuale de venit, în sensul art. 69 din Codul fiscal se reduce de către contribuabil, proporţional cu:

a) perioada de la începutul anului şi până la momentul autorizării din anul începerii activităţii;

b) perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, în situaţia încetării activităţii, la cererea contribuabilului.

(9) Pentru întreruperile temporare de activitate în cursul anului, cauzate de accidente, spitalizare sau alte cauze obiective, inclusiv cele de forţă majoră, dovedite cu documente justificative, normele de venit se reduc, de către contribuabil, proporţional cu perioada nelucrată. În situaţia încetării activităţii în cursul anului, respectiv a întreruperii temporare, contribuabilul/fiecare asociat, în cazul asocierilor fără personalitate juridică sunt obligați ca în termen de 30 zile de la producerea evenimentului să depună Declarația unica privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice la organele fiscale competente, și să își recalculeze impozitul pe venit. Documentele justificative în baza cărora se reduc normele anuale de venit se păstrează la domiciliul fiscal al contribuabililor.

(10) Pentru contribuabilii impuşi pe bază de norme de venit, care îşi exercită activitatea o parte din an, în situaţiile prevăzute la alin. (8) şi (9), norma anuală de venit aferentă perioadei efectiv lucrate se recalculează de către contribuabili, prin raportarea normei anuale de venit la 365 de zile, iar rezultatul se înmulţeşte cu numărul zilelor de activitate.

(11) Venitul net din activităţi independente desfăşurate de persoana fizică cu handicap grav sau accentuat, în mod individual şi/sau într-o formă de asociere, se reduce, de către contribuabil, proporţional cu numărul de zile calendaristice pentru care venitul este scutit de la plata impozitului. Impozitul datorat va fi calculat pentru venitul net anual redus proporţional cu numărul de zile. Prevederea se aplică atât în cazul contribuabilului încadrat, în cursul perioadei impozabile, în gradul de handicap grav sau accentuat, cât şi în cazul contribuabilului care în cursul perioadei impozabile nu se mai încadrează în gradul de handicap respectiv, potrivit legii.

(12) În sensul art. 69 din Codul fiscal, pentru contribuabilul care optează să fie impus pe bază de normă de venit şi care anterior a fost impus în sistem real, având investiţii în curs de amortizare, valoarea amortizării nu diminuează norma de venit. Veniturile realizate din valorificarea investiţiilor

respective sau trecerea lor în patrimoniul personal în cursul perioadei de desfăşurare a activităţii sau în caz de încetare a activităţii majorează norma de venit proporţional cu valoarea amortizată în perioada impunerii în sistem real. În cazul contribuabilului impus pe bază de normă de venit, care pe perioada anterioară a avut impunere în sistem real şi a efectuat investiţii care au fost amortizate integral, veniturile din valorificarea sau trecerea acestora în patrimoniul personal ca urmare a încetării activităţii vor majora norma de venit.

(13) În aplicarea prevederilor art. 69 din Codul fiscal, contribuabilii care în cursul anului fiscal îşi completează obiectul de activitate cu o altă activitate care nu este cuprinsă în nomenclator vor fi impuşi în sistem real, pentru veniturile realizate din întreaga activitate, de la data respectivă, venitul net anual urmând să fie determinat prin însumarea, de către contribuabili, a fracţiunii din norma de venit aferentă perioadei de impunere pe bază de normă de venit cu venitul net rezultat din evidenţa contabilă.

(14) Exemplu privind ajustarea normei de venit și stabilirea impozitului datorat:

O persoană fizică realizează venituri ca urmare a desfășurării unei activități independente (croitorie) pentru care norma anuală de venit este de 23.000 lei.

Persoana fizică este salariată cu normă întreagă și urmează cursurile unui institut de învățământ superior și are un salariat.

Coeficienții de corecție, publicați de către direcțiile generale regionale ale finanțelor publice și a municipiului București, sunt următorii:

a) În sensul majorării, coeficientul de ajustare pentru faptul că persoana fizică are un salariat este de 25%

b) În sensul reducerii normei anuale de venit:

a) pentru calitatea proprie de salariat se aplică un coeficient de corecție în cotă de 60%;

b) pentru calitatea de student se aplică un coeficient de corecție în cotă de 30%.

Stabilirea normei anuale de venit prin ajustare:

a) majorarea normei anuale de venit = 23.000 lei x 25% = 5.750 lei

b) reducerea normei anuale de venit (se alege un singur coeficient, în cota cea mai mare, respectiv 60%)

(23.000 lei + 5.750 lei) x 60% = 17.250 lei

Venitul net anual este în sumă de 11.500 lei (23.000 lei + 5.750 lei -17.250 lei)

Impozitul aferent se calculează prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului net anual, astfel:

Impozit datorat = 11.500 lei x 10% = 1.150 lei”

18. La Capitolul II după Secțiunea a 3 -a se introduce o nouă secțiune, Secțiunea a 3^1 –a alcătuită din punctul 8^1, cu următorul cuprins:

„Secţiunea a 3^1-a

Opţiunea de a stabili venitul net anual utilizându-se datele din contabilitate

8^1. În sensul art. 69^1 din Codul fiscal, opţiunea de a determina venitul net în sistem real se face astfel:

a) în cazul contribuabililor prevăzuţi la art. 69 alin.(1) din Codul fiscal, care au desfăşurat activitate în anul precedent şi au fost impuşi pe bază de norme de venit, prin completarea corespunzătoare a declaraţiei unice privind impozitul pe venit și contribuții sociale datorate de persoanele fizice şi depunerea acesteia până la data de 15 martie, inclusiv al anului pentru care se exercită opțiunea;

b) în cazul contribuabililor prevăzuţi la art. 69 alin. (1) din Codul fiscal, care încep activitatea în cursul anului fiscal, prin completarea corespunzătoare a declarației prevăzută la lit. a) şi depunerea acesteia în termen de 30 de zile de la data începerii activității.”

19. Punctul 9 se modifică și va avea cu următorul cuprins:

”9. (1) Potrivit prevederilor art. 70 din Codul fiscal, veniturile din drepturi de proprietate intelectuală sunt venituri realizate din valorificarea drepturilor industriale, cum ar fi: invenții, know-how, mărci înregistrate, francize și altele asemenea, recunoscute și protejate prin înscrisuri ale instituțiilor specializate, precum și a drepturilor de autor, inclusiv a drepturilor conexe dreptului de autor.

(2) Sunt incluse în categoria drepturilor de proprietate intelectuală și drepturile care fac obiectul unor contracte de cesiune, închiriere, colaborare, cercetare, licență, franciză și altele asemenea, precum și cele transmise prin succesiune, indiferent de denumirea sub care se acordă, cum ar fi: remunerație directă, remunerație secundară, onorariu, redevență și altele asemenea. De asemenea, sunt considerate venituri din drepturi de proprietate intelectuală și veniturile din cesiuni pentru care reglementările în materie stabilesc prezumția de cesiune a drepturilor în lipsa unei prevederi contrare în contract.”

20. Secțiunea a 5 –a alcătuită din punctul 10 se abrogă.

21. Secţiunea a 6-a, alcătuită din punctul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Secţiunea a 6-a

Stabilirea impozitului pentru veniturile din drepturile de proprietate intelectuală pentru care se aplică reţinerea la sursă

11. (1) Plătitorii veniturilor prevăzute la art. 72 alin. (2) din Codul fiscal au obligaţia de a calcula, de a reţine şi de a vira în cursul anului fiscal impozitul datorat de contribuabili. Impozitul datorat se

calculează prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului net. Reţinerea impozitului se efectuează din veniturile plătite.

Plătitorii de venituri din drepturi de proprietate intelectuală, cărora le revine obligaţia calculării şi reţinerii impozitului sunt, după caz:

a) utilizatorii de opere, invenţii, know-how şi altele asemenea, în situaţia în care titularii de drepturi îşi exercită drepturile de proprietate intelectuală în mod personal, iar relaţia contractuală dintre titularul de drepturi de proprietate intelectuală şi utilizatorul respectiv este directă;

b) organismele de gestiune colectivă sau alte entităţi, care, conform dispoziţiilor legale, au atribuţii de gestiune a drepturilor de proprietate intelectuală, a căror gestiune le este încredinţată de către titulari. În această situaţie se încadrează şi producătorii şi agenţii mandataţi de titularii de drepturi, prin intermediul cărora se colectează şi se repartizează drepturile respective.

(2) În sensul art. 72 alin. (2) din Codul fiscal, venitul brut din drepturi de proprietate intelectuală cuprinde atât sumele încasate în cursul anului, cât și echivalentul în lei al veniturilor în natură. Evaluarea veniturilor în natură se face la preţul pieţei sau la preţul stabilit prin expertiză tehnică, la locul şi la data primirii acestora.

(3) Venitul net din drepturi de proprietate intelectuală se determină de către plătitorii de venituri prin deducerea din venitul brut a cheltuielilor determinate prin aplicarea cotei forfetare de 40% asupra venitului brut. În cheltuielile forfetare se includ, printre altele: contribuțiile sociale datorate, comisioanele, sume care revin organismelor de gestiune colectivă sau altor plătitori de venituri drept plată a serviciilor prestate pentru gestiunea drepturilor de către aceștia din urmă către titularii de drepturi.

(4) Venitul net din drepturi de proprietate intelectuală se determină ca diferenţă între venitul brut şi comisionul cuvenit organismelor de gestiune colectivă sau altor plătitori care, conform legii, au atribuţii de colectare şi de repartizare a veniturilor către titularii de drepturi, în următoarele situaţii:

a) venituri din drepturi de proprietate intelectuală transmise prin succesiune;

b) venituri din exercitarea dreptului de suită;

c) venituri reprezentând remuneraţia compensatorie pentru copia privată.

(5) În sensul art. 72 din Codul fiscal, în situaţia în care sumele reprezentând venituri din exploatarea drepturilor de proprietate intelectuală se colectează prin mai multe organisme de gestiune colectivă sau prin alte entităţi asemănătoare, obligaţia calculării şi reţinerii impozitului revine organismului sau entităţii care efectuează plata către titularul de drepturi de proprietate intelectuală.

(6) Contribuabilii pot opta ca plătitorii de venituri să distribuie cota de 2% sau de 3,5%, după caz, din impozitul pe venit datorat pentru susţinerea:

a) entităţilor nonprofit care se înfiinţează şi funcţionează în condiţiile legii, a unităţilor de cult; sau

b) acordarea de burse private; sau

c) entităţilor nonprofit şi a unităţilor de cult, care sunt furnizori de servicii sociale acreditaţi cu cel puţin un serviciu social licenţiat, în condiţiile legii.

(7) Opțiunea se exercită, în scris, pentru susținerea entităților prevăzute la alin. (6) lit. a) și c) sau acordarea de burse private, astfel:

a) la organul fiscal competent, prin depunerea unei cereri până la termenul legal de depunere a declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, respectiv până la data de 15 martie inclusiv a anului următor celui de realizare a veniturilor.

b) la plătitorul de venit, în urma solicitării beneficiarului de venit, exercitată în scris.

(8) Pentru opțiunea de la alin. (7) lit. b), distribuirea cotei de 2% sau 3,5% din impozitul datorat se efectuează de către plătitorul de venit până la termenul de plată al impozitului, începând cu luna exercitării opţiunii.

(9) Sfera de cuprindere a entităţilor nonprofit este cea prevăzută la pct. 15.

(10) În aplicarea art. 72 alin. (10) în situația în care opțiunea se exercită potrivit alin. (6) lit. b) și alin. (7) lit. b), se aplică în mod corespunzător prevederile alin. (7) al pct. 7^1.

(11) În situația în care opțiunea se exercită conform alin. (6) lit.b) și alin. (7) lit. a), contribuabilii vor prezenta organului fiscal competent, contractul privind bursa privată, în copie cu mențiunea „conform cu originalul”, precum şi documentele de plată pentru aceste burse.

(12) Contribuabilii care optează pentru distribuirea cotei de 2% sau de 3,5% din impozitul datorat pentru susținerea entităţilor prevăzute la alin. (6) la plătitorii de venituri nu mai pot exercita aceeași optiune si la organul fiscal competent, pentru aceeași sursă de venit.”

22. La Capitolul II după Secțiunea a 6 –a, se introduce o nouă secțiune, Secțiunea a 7 -a alcătuită din punctul 11^1 cu următorul cuprins:

„Secţiunea a 7-a

Opţiunea de a stabili venitul net anual utilizându-se datele din contabilitate

11^1. În sensul art. 73 din Codul fiscal, opţiunea pentru determinarea venitului net în sistem real se exercită prin depunerea declaraţiei prevăzută la art. 120 din Codul fiscal la termenul și în condițiile prevăzute de lege.”

23. La punctul 12, partea introductivă a alineatului (1) se modifică şi va avea următorul cuprins:

„(1) În sensul art. 76 alin. (1) şi (2) din Codul fiscal, veniturile brute din salarii sau asimilate salariilor cuprind totalitatea sumelor încasate și /sau contravaloarea veniturilor în natură primite ca urmare a unei relaţii contractuale de muncă, raport de serviciu, act de detaşare precum şi orice sume

de natură salarială primite în baza unor statute speciale prevăzute de lege, indiferent de perioada la care se referă, şi care sunt realizate din: (…)”

24. La punctul 13, alineatele (4), (6) – (8), se modifică şi vor avea următorul cuprins:

„(4) Sunt considerate persoane aflate în întreţinere militarii în termen, studenţii şi elevii militari ai instituţiilor de învăţământ militare şi civile, peste vârsta de 18 ani, dacă veniturile obţinute sunt mai mici sau egale cu 510 lei lunar.

(…)

(6) Copilul minor este considerat întotdeauna întreţinut, cu excepţia celor încadraţi în muncă, indiferent dacă se află în unităţi speciale sanitare sau de protecţie specială şi altele asemenea, precum şi în unităţi de învăţământ, inclusiv în situaţia în care costul de întreţinere este suportat de aceste unităţi. În acest caz eventualele venituri obţinute de copilul minor nu se au în vedere la încadrarea în venitul de 510 lei lunar.

Pentru copilul minor aflat în întreţinerea părinţilor sau a tutorelui, deducerea personală se acordă fiecăruia dintre părinţi, respectiv tutorelui.

Pentru copilul minor provenit din căsătorii anterioare, dreptul la deducerea personală revine părintelui căruia i-a fost încredinţat copilul şi unuia dintre soţi care formează noua familie.

Pentru copilul minor pentru care s-a dispus plasamentul, în condiţiile Legii nr. 272/2004 privind protecţia şi promovarea drepturilor copilului, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, dreptul de a fi preluat ca persoană aflată în întreţinere pentru acest copil se acordă:

a) persoanei căreia i s-a dat în plasament copilul; sau

b) ambilor soţi care formează familia căreia i s-a dat în plasament copilul.

În situaţia în care într-o familie sunt mai mulţi copii aflaţi în întreţinere, cu excepţia copiilor minori, aceştia vor fi preluaţi în întreţinerea unuia dintre părinţi conform înţelegerii dintre părţi. În aceste situaţii contribuabilii vor prezenta plătitorului de venit fie o declaraţie pe propria răspundere din partea soţului/soţiei, fie o adeverinţă emisă de plătitorul de venit din salarii al acestuia/acesteia, după caz, din care să rezulte numărul şi identitatea copiilor care sunt preluaţi în întreţinere de fiecare soţ/soţie.

Copilul minor cu vârsta cuprinsă între 16 şi 18 ani, încadrat în muncă în condiţiile Legii nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, devine contribuabil şi beneficiază de deducerea personală, situaţie în care, pentru perioada respectivă, părinţii nu mai beneficiază de deducerea personală.

Verificarea încadrării veniturilor acestor persoane în sumă de 510 lei lunar se realizează prin compararea acestui plafon cu veniturile brute realizate de persoana fizică aflată în întreţinere.

(7) În cursul anului fiscal, în cazul în care angajatul obţine venituri la funcţia de bază, pentru a stabili dreptul acestuia la deducere pentru persoane aflate în întreţinere, se compară venitul lunar realizat de persoana aflată în întreţinere cu suma de 510 lei lunar, astfel:

a) în cazul în care persoana aflată în întreţinere realizează venituri lunare de natura pensiilor, indemnizaţiilor, alocaţiilor şi altele asemenea, venitul lunar realizat de persoana întreţinută rezultă din însumarea tuturor drepturilor de această natură realizate într-o lună;

b) în cazul în care venitul este realizat sub formă de câştiguri la jocuri de noroc, premii la diverse competiţii, dividende, dobânzi şi altele asemenea, venitul lunar realizat de persoana fizică aflată în întreţinere se determină prin împărţirea venitului realizat la numărul de luni rămase până la sfârşitul anului, exclusiv luna de realizare a venitului;

c) în cazul în care persoana întreţinută realizează atât venituri lunare, cât şi aleatorii, venitul lunar se determină prin însumarea acestor venituri.

La stabilirea venitului lunar, în sumă de 510 lei, al persoanei aflate în întreţinere nu se iau în calcul veniturile prevăzute la art. 62 lit. o), w), x) din Codul fiscal, şi/sau pensiile de urmaş cuvenite conform legii, precum şi prestaţiile sociale acordate potrivit art. 58 din Legea nr. 448/2006 privind protecţia şi promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(8) Dacă venitul unei persoane aflate în întreţinere depăşeşte 510 lei lunar, ea nu este considerată întreţinută.

În funcţie de venitul lunar al persoanei întreţinute, plătitorul veniturilor din salarii va proceda după cum urmează:

a) în situaţia în care una dintre persoanele aflate în întreţinere, pentru care contribuabilul beneficiază de deducere personală, obţine în cursul anului un venit lunar mai mare de 510 lei, plătitorul veniturilor din salarii va reconsidera nivelul deducerii personale corespunzătoare pentru persoanele rămase în întreţinere începând cu luna următoare celei în care a fost realizat venitul, indiferent de data la care se face comunicarea către angajator/plătitor;

b) în situaţia în care contribuabilul solicită acordarea deducerii personale pentru persoana aflată în întreţinere ca urmare a situării venitului lunar al acesteia din urmă sub 510 lei, plătitorul de venituri din salarii va începe acordarea deducerii personale reconsiderate pentru persoana în întreţinere odată cu plata drepturilor lunare ale lunii în care contribuabilul a depus documentele justificative.”

25. La punctul 14, alineatele (2), (6) şi (12), se modifică şi vor avea următorul cuprins:

„(2) Contribuabilii care realizează venituri din salarii datorează un impozit lunar final, calculat şi reţinut de către plătitorul de venituri. Pentru impunerea veniturilor din salarii se utilizează cota de impozit de 10%, luându-se în calcul pentru determinarea bazei de calcul a impozitului la funcţia de

bază şi deducerea personală stabilită potrivit art. 77 din Codul fiscal, după caz.

(…)

(6) Pentru calculul impozitului lunar aferent venitului realizat, cota de impozit de 10% se aplică asupra bazei de calcul determinate astfel:

a) pentru veniturile obţinute la locul unde se află funcţia de bază, ca diferenţă între venitul net din salarii, calculat prin deducerea din venitul brut a contribuţiilor sociale obligatorii aferente unei luni, datorate potrivit legii în România sau în conformitate cu instrumentele juridice internaţionale la care România este parte, precum şi, după caz, a contribuţiei individuale la bugetul de stat datorată potrivit legii şi următoarele:

(i) deducerea personală acordată pentru luna respectivă;

(ii) cotizaţia sindicală plătită în luna respectivă;

(iii) contribuţiile la fondurile de pensii facultative potrivit Legii nr. 204/2006 privind pensiile facultative, cu modificările şi completările ulterioare, şi cele la scheme de pensii facultative, calificate astfel în conformitate cu legislaţia privind pensiile facultative de către Autoritatea de Supraveghere Financiară, administrate de către entităţi autorizate stabilite în state membre ale Uniunii Europene sau aparţinând Spaţiului Economic European, suportate de angajaţi, care la nivelul anului să nu se depăşească echivalentul în lei al sumei de 400 euro;

(iv) primele de asigurare voluntară de sănătate, precum şi serviciile medicale furnizate sub formă de abonament, suportate de angajaţi, care la nivelul anului să nu se depăşească echivalentul în lei al sumei de 400 euro.

Deducerea contribuţiilor reţinute pentru fonduri de pensii facultative calificate astfel în conformitate cu legislaţia privind pensiile facultative se realizează numai pe baza documentelor privind calificarea fondurilor de pensii facultative respective, emise de Autoritatea de Supraveghere Financiară, la solicitarea angajatorului.

Pe parcursul anului plătitorul de venituri din salarii cumulează sumele în euro, prevăzute la art. 78 alin. (2) lit. a) pct. (iii) şi (iv) din Codul fiscal, şi verifică încadrarea în plafonul deductibil prevăzut de lege. Pentru verificarea încadrării în plafonul anual, cursul de schimb utilizat pentru determinarea echivalentului în euro este cursul leu/euro comunicat de Banca Naţională a României, în vigoare în ultima zi a lunii pentru care se plătesc drepturile salariale.

În cazul unui angajat care se mută în cursul anului la un alt angajator unde obţine venituri din salarii la funcţia de bază, verificarea încadrării în plafonul anual a sumelor reprezentând contribuţiile la fondurile de pensii facultative, primele de asigurare voluntară de sănătate, precum şi serviciile medicale furnizate sub formă de abonament, potrivit legii, pentru care se acordă deducerea, se efectuează în baza documentelor justificative eliberate de către angajatorul anterior prin care se atestă nivelul deducerilor acordate până la momentul mutării.

b) pentru veniturile obţinute în celelalte cazuri, ca diferenţă între venitul brut şi contribuţiile sociale obligatorii aferente unei luni, datorate potrivit legii în România sau în conformitate cu instrumentele juridice internaţionale la care România este parte, precum şi, după caz, a contribuţiei individuale la bugetul de stat datorată potrivit legii, pe fiecare loc de realizare a acestora.

Această regulă se aplică şi în cazul veniturilor sub forma:

(i) drepturilor de natură salarială acordate de angajator persoanelor fizice ulterior încetării raporturilor de muncă;

(ii) sumelor reprezentând drepturile prevăzute la pct. 12 alin. (1) lit. d) şi i);

(iii) veniturilor prevăzute la pct. 12 alin. (1) lit. n).

În sensul prevederilor art. 78 alin. (2) din Codul fiscal, prin instrumente juridice internaţionale se înţelege regulamentele europene privind coordonarea sistemelor de securitate socială, precum şi acordurile şi convenţiile în domeniul securităţii sociale la care România este parte.

(…)

(12) Contribuţiile sociale obligatorii luate în calcul la determinarea impozitului lunar potrivit alin. (6) pentru persoanele fizice care realizează venituri din salarii sunt cele datorate potrivit reglementărilor în domeniu, astfel:

a) contribuţia de asigurări sociale;

b) contribuţia de asigurările sociale de sănătate;

c) alte contribuţii individuale obligatorii, datorate potrivit legii.”

26. La punctul 14, după alineatul (12) se introduce un nou alineat, alin. (13), cu următorul cuprins:

„(13) În situaţia în care, în cursul aceleiaşi luni, contribuabilul obţine atât venituri din desfășurarea activității de cercetare-dezvoltare și inovare, scutite de la plata impozitului, potrivit prevederilor art. 60 punctul 3 din Codul fiscal, cât şi venituri supuse impunerii, pentru determinarea bazei de calcul al impozitului prevăzută la art. 78 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, sunt aplicabile următoarele reguli:

a) acordarea deducerii personale pentru luna respectivă se stabileşte în funcţie de nivelul venitului brut lunar care include atât veniturile supuse impunerii, cât şi veniturile scutite de la plata impozitului;

b) plafoanele prevăzute la art. 78 alin. (2) lit. a) pct. (iii) şi (iv) din Codul fiscal sunt deductibile și nu se fracționează în funcţie de nivelul veniturilor scutite.”

27. La Capitolul III, Secţiunea a 4-a, alcătuită din punctul 15 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ Sectiunea a 4-a

Acordarea dreptului contribuabilului de a dispune asupra destinaţiei unei sume din impozit

15.(1) În înţelesul art. 79 din Codul fiscal, în categoria entităţilor nonprofit se cuprind, de exemplu: asociaţiile, fundaţiile, organizaţiile sindicale, patronatele, camerele de comerţ, partidele politice, asociaţiile de proprietari, casele de ajutor reciproc ale salariaţilor, în măsura în care, potrivit legilor proprii de organizare şi funcţionare, desfăşoară activităţi nonprofit, iar sumele primite din impozit sunt folosite în acest scop.

(2) Angajații pot opta ca plătitorii de venituri să distribuie cota de 2% sau de 3,5%, după caz, din impozitul pe venit datorat pentru susținerea:

a) entităţilor nonprofit care se înfiinţează şi funcţionează în condiţiile legii, a unităţilor de cult; sau

b) acordarea de burse private; sau

c) entităţilor nonprofit şi a unităţilor de cult, care sunt furnizori de servicii sociale acreditaţi cu cel puţin un serviciu social licenţiat, în condiţiile legii .

(3) Opțiunea se exercită pentru susținerea entităților prevăzute la alin. (2) lit. a) și c) sau acordarea de burse private, astfel:

a) la organul fiscal competent, prin depunerea unei cereri până la termenul legal de depunere a declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, respectiv până la data de 15 martie inclusiv a anului următor celui de realizare a veniturilor.

b) la plătitorul de venit, în urma solicitării beneficiarului de venit, exercitată în scris.

(4) Pentru opțiunea prevăzută la alin. (3) lit. b) distribuirea cotei de 2% sau 3,5% din impozitul datorat se efectuează de către plătitorul de venit până la termenul de plată al impozitului, începând cu luna exercitării opţiunii.

(5) În aplicarea art. 79 alin. (4) în situația în care opțiunea se exercită potrivit alin. (2) lit. b) și alin. (3) lit. b), se aplică în mod corespunzător prevederile alin. (7) al pct. 7^1.

(6) În situația în care opțiunea se exercită conform alin. (2) lit.b) și alin. (3) lit. a), contribuabilii vor prezenta organului fiscal competent, în copie cu mențiunea „conform cu originalul”, contractul privind bursa privată, precum şi documentele de plată pentru aceste burse.

(7) Contribuabilii care optează pentru distribuirea cotei de 2% sau de 3,5% din impozitul datorat pentru susținerea entităţilor prevăzute la alin. (2) la plătitorii de venituri nu mai pot exercita aceeași opțiune si la organul fiscal competent, pentru aceeași sursă de venit.”

28. Punctul 21 se abrogă.

29. La punctul 26 alineatele (1) și (2) se abrogă.

30. La punctul 26, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„ (4) Diferenţele de venituri din pensii, prevăzute la art. 101 alin. (8) din Codul fiscal, primite de la acelaşi plătitor şi stabilite pentru perioadele anterioare se impozitează separat faţă de drepturile de pensie ale lunii curente, prin aplicarea cotei de impozit asupra venitului impozabil lunar din pensii. Venitul lunar impozabil din pensii se stabileşte prin deducerea din suma totală, reprezentând diferenţele de venituri din pensii a plafonului neimpozabil lunar stabilit potrivit art.100 din Codul fiscal."

31. Punctul 27 se modifică și va avea următorul cuprins:

„27. (1) În sensul prevederilor art. 102 contribuabilii pot dispune asupra destinaţiei unei sume reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul datorat pe venitul din pensii prin depunerea la organul fiscal competent a unei cereri până la data de 15 martie, inclusiv, a anului următor celui de realizare a venitului, după cum urmează:

a) 2% pentru entităţile nonprofit care se înfiinţează şi funcţionează în condiţiile legii, a unităţilor de cult; sau

b) 2% privind acordarea de burse private; sau

c) 3,5% pentru entităţile nonprofit şi a unităţilor de cult, care sunt furnizori de servicii sociale acreditaţi cu cel puţin un serviciu social licenţiat, în condiţiile legii.

(2) Opțiunea se exercită pentru susținerea entităților prevăzute la alin. (1) lit. a) și c) sau acordarea de burse private.

(3) În înţelesul art. 102 alin. (1) din Codul fiscal, sfera de cuprindere a entităţilor nonprofit este cea prevăzută la pct. 15.

(4) În situația prevăzută la alin. (1) lit. b), contribuabilii vor prezenta organului fiscal competent, în copie cu mențiunea „conform cu originalul", contractul privind bursa privată, precum şi documentele de plată pentru aceste burse.

(5) Contribuabilii care optează pentru distribuirea cotei de 2% sau de 3,5% din impozitul datorat pentru susținerea entităţilor prevăzute la alin. (3) și (4) nu mai pot exercita aceeași opțiune pentru aceeași sursă de venit.

32. La punctul 28, alineatul (6), prima teză se modifică și va avea următorul cuprins:

„ (6) Modificarea structurii suprafeţelor destinate producţiei agricole vegetale/numărului de capete de animale/familiilor de albine, intervenite după data de 15 martie inclusiv, nu conduce la ajustarea normelor de venit, respectiv a venitului anual impozabil.(…)"

33. La capitolul VII Secţiunea a 3-a a, alcătuită din punctul 30 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Sectiunea a 3-a

Stabilirea venitului anual din activităţi agricole pe bază de norme de venit

30. (1) În aplicarea prevederilor art. 106 alin. (1) din Codul fiscal, pentru stabilirea venitului net anual contribuabilii au următoarele obligații:

a) să stabilească suprafețele (ha)/cap de animal/familie de albine pentru categoriile de produse vegetale şi animalele care depășesc plafonul neimpozabil prevăzut la art. 105 alin. (2) din Codul fiscal;

b) să calculeze venitul net anual prin înmulțirea normei anuale de venit stabilită pe unitatea de suprafaţă (ha)/cap de animal/familie de albine pentru care se datorează impozit cu suprafețele (ha)/cap de animal/familie de albine pentru categoriile de produse vegetale şi animalele deținute.

(2) În cazul asocierilor fără personalitate juridică care desfășoară activități agricole pentru care venitul se stabilește pe bază de norme de venit, asociatul desemnat care răspunde pentru îndeplinirea obligațiilor asociației față de autoritățile publice, are următoarele obligații:

a) să stabilească suprafețele (ha)/cap de animal/familie de albine pentru categoriile de produse vegetale şi animalele care depășesc plafonul neimpozabil prevăzut la art. 105 alin. (2) din Codul fiscal, și deținute în asociere. Plafonul neimpozabil prevăzut la art. 105 alin. (2) din Codul fiscal, se acordă la nivel de asociere.

b) să calculeze venitul net anual prin înmulțirea normei anuale de venit stabilită pe unitatea de suprafaţă (ha)/cap de animal/familie de albine pentru care se datorează impozit cu suprafețele (ha)/cap de animal/familie de albine deținute.

c) să distribuie fiecărui asociat cota din venitul net anual stabilit la lit. b), ce revine fiecărui asociat conform contractului de asociere, impozitul fiind calculat de fiecare membru asociat.

(3) Persoanele prevăzute la art. 60 pct. 1 lit. d) din Codul fiscal, încadrate în cursul anului fiscal în gradul de handicap grav sau accentuat, cât şi cele care în cursul perioadei impozabile nu se mai încadrează în gradul de handicap respectiv, potrivit legii,reduc norma de venit proporţional cu numărul de zile calendaristice pentru care venitul este scutit de la plata impozitului.

(4) Impozitul anual se calculează la nivelul venitului net anual determinat potrivit alin. (1) lit. b) după reducerea normei anuale de venit prevăzută la alin. (3).

(5) Veniturile din activităţi agricole determinate pe bază de norme de venit, realizate din exploatarea bunurilor deținute în comun sau în devălmăşie de proprietari, uzufructuari sau de alţi deţinători legali, înscrişi într-un document oficial, se atribuie proporţional cu cotele-părţi pe care aceştia le deţin în acea proprietate sau contribuabilului care realizează venituri din activităţi agricole, în situaţia în care acestea nu se cunosc. În cazul persoanelor fizice pentru care nu a fost finalizată procedura succesorală, veniturile corespunzătoare suprafeţelor destinate producţiei vegetale/cap de animal/familie de albine se atribuie contribuabilului care realizează venituri din

activităţi agricole.”

34. La capitolul VII Secţiunea a 4-a, alcătuită din punctul 31, se modifică şi va avea următorul cuprins:

„Sectiunea a 4-a

Calculul, declararea şi plata impozitului aferent veniturilor din activităţi agricole

31. (1) În aplicarea prevederilor art. 107 din Codul fiscal, impozitul pe venitul din activităţi agricole se calculează de contribuabil prin aplicarea unei cote de 10% asupra venitului net anual din activităţi agricole stabilite potrivit pct. 30 alin. (1) lit. b), impozitul fiind final.

(2) Declararea suprafeţelor cultivate/cap de animal/familie de albine deținute la data depunerii declarației, a venitului anual impozabil stabilit potrivit pct. 30 alin. (1) lit. b), precum și a impozitului datorat, calculat potrivit alin. (1) se efectuează prin declarația prevăzută la art. 120 din Codul fiscal, iar termenul legal de depunere este până la data de 15 martie, inclusiv, a anului în curs.

(3) În situaţia modificării structurii suprafeţelor destinate producţiei agricole vegetale/numărului de capete de animale/familii de albine, contribuabilii care au depus declaraţia prevăzută la art. 107 alin. (2) din Codul fiscal, înainte de termenul prevăzute de lege, pot depune o nouă declaraţie pentru anul în curs, până la data de 15 martie, inclusiv. În cazul asocierile fără personalitate juridică care au depus declaraţia prevăzută la art. 107 alin. (5) din Codul fiscal, înainte de termenul prevăzute de lege, asociatul desemnat poate depune o nouă declarație până la data de 15 februarie, inclusiv, a anului în curs.

Informaţiile cuprinse în declaraţie vizează suprafeţele cultivate/capetele de animale/familiile de albine deţinute de către contribuabili la data de 15 martie, inclusiv, sau de către asocierile fără personalitate juridică la data de 15 februarie, inclusiv.

(4) În cazul contribuabililor care realizează venituri din activităţi agricole în asociere fără personalitate juridică, fiecare asociat înscrie în declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, prevăzută la art. 120 din Codul fiscal, venitul net anual pe care asociatul desemnat îl distribuie corespunzător cotei din venitul anual impozabil potrivit reglementărilor prevăzute la pct. 30 alin. (2).

(5) Exemplu privind stabilirea venitului net anual potrivit prevederilor art. 106 alin. (1) din Codul fiscal:

O persoană fizică, deține o suprafață de 5 ha de teren pe care cultivă cereale. Norma anuală de venit stabilită este de 360lei/ha.

Stabilirea venitului net anual se efectuează după cum urmează:

a) Stabilirea suprafețelor de teren pentru care se datorează impozit, prin scăderea din totalul suprafeței de teren deținute a suprafeței neimpozabile prevăzută la art. 105 alin. (2) din Codul fiscal,

respectiv:

Suprafața de teren impozabilă 5ha – 2ha = 3 ha

b) Stabilirea venitului net anual, prin înmulțirea suprafeței de teren impozabil cu norma anuală de venit stabilită pentru 1 ha, după cum urmează:

360 lei x 3ha = 1.080 lei

c) Stabilirea impozitului datorat 1.080.lei x 10% = 108 lei

(6) Exemplu privind stabilirea venitului net anual în cazul asocierilor fără personalitate juridică:

3 persoane fizice, A, B, și C constituie o asociere fără personalitate juridică în vederea cultivării terenurilor pe care le dețin cu cereale, pentru care, în anul în curs s-a stabilit o normă anuală de venit de 360 lei/ha.

Fermierul A deține în proprietate o suprafață de teren de 4 ha, fermierul B deține în proprietate o suprafață de teren de 5 ha și fermierul C deține în proprietate o suprafață de teren 2 ha.

În contractul de asociere, cotele de distribuire ale venitului net sunt următoarele:

a) Fermierul A participă cu o cotă de 36%;

b) Fermierul B participă cu o cotă de 45%;

c) Fermierul C participă cu o cotă de 19%.

Asociatul desemnat să răspundă pentru îndeplinirea obligațiilor asociației are următoarele obligații:

a) să stabilească suprafața de teren pentru care se datorează impozit, respectiv:

suprafață totală = 4 ha + 5 ha +2 ha = 11 ha

suprafața de teren pentru care se datorează impozit = 11 ha – 2 ha = 9 ha.

b) să stabilească venitul anual impozabil:

360 lei/ha x 9 ha = 3.240 lei

c) să distribuie venitul anual impozabil asociaților:

- fermierului A 3.240 lei x 36% = 1.166 lei
- fermierului B 3.240 lei x 45% = 1.458 lei
- fermierului C 3.240 lei x 19% = 616 lei

Fermierul A depune declarația prevăzută la art. 120 din Codul fiscal, prin care stabilește impozitul datorat aplicând regula prevăzută la alin. (1). Impozitul datorat se stabilește astfel:

1.166.lei x 10% = 117 lei

Fermierul B depune declarația prevăzută la art. 120 din Codul fiscal, prin care stabilește impozitul datorat aplicând regula prevăzută la alin. (1). Impozitul datorat se stabilește astfel:

1.458 lei x 10% = 146 lei

Fermierul C depune declarația prevăzută la art. 120 din Codul fiscal, prin care stabilește impozitul datorat aplicând regula prevăzută la alin. (1). Impozitul datorat se stabilește astfel:

616 lei x 10% = 62 lei”

35. La punctul 33, după alineatul (4^2) se introduce un nou alineat, alin. (4^3), cu următorul cuprins:

„ (4^3) În cazul în care sunt transferate mai multe proprietăți imobiliare din patrimoniul personal, printr-un singur act juridic între vii și indiferent de numărul proprietarilor, plafonul neimpozabil de 450.000 lei se deduce o singură dată din valoarea tranzacției reprezentând valoarea totală din actul de transfer. Venitul impozabil ce revine fiecărui proprietar se determină în funcţie de valoarea cotei de proprietate înstrăinate aşa cum rezultă din actul de transfer.”

36. La punctul 33 alineatul (5) după teza a zecea se introduce o nouă teză, teza a unsprezecea,cu următorul cuprins:

„(…) În cazul în care transferul proprietăților imobiliare se realizează prin procedura de executare silită la stabilirea venitului impozabil se deduce suma neimpozabilă de 450.000 lei.”

37. Punctul 35 se modifică și va avea următorul cuprins:

”35. (1) În aplicarea art. 118 din Codul fiscal, venitul net anual impozabil se calculează de contribuabil, pe fiecare sursă pentru veniturile din România şi/sau din străinătate.

(2) În cazul veniturilor realizate din activități independente, din drepturi de proprietate intelectuală pentru care impunerea se realizează în sistem real, în baza datelor din contabilitate, venitul net anual impozabil se determină de către contribuabil, după cum urmează:

a) se stabilește venitul net anual recalculat/pierderea netă recalculată pe fiecare sursă de venit, prin deducerea din venitul net anual, determinat potrivit prevederilor art. 68 din Codul fiscal, a pierderile fiscale reportate;

b) se stabilește venitul net anual impozabil, prin deducerea contribuției de asigurări sociale datorată potrivit reglementărilor titlului V din Codul fiscal din suma veniturilor nete anuale recalculate potrivit reglementărilor prevăzute la lit. a).

(3) În cazul veniturilor realizate din activități agricole, silvicultură, piscicultură, precum și cedarea folosinței bunurilor, pentru care impunerea se efectuează în sistem real, în baza datelor din contabilitate venitul net anual impozabil este egal cu suma veniturilor nete anuale recalculate potrivit alin. (2) lit. a).

(4) Pentru persoanele fizice care sunt constituite în asocieri fără personalitate juridică, venitul net/pierderea anuală luat/luată în calcul la determinarea venitului net anual impozabil este venitul net/pierderea distribuit/distribuită de reprezentantul asocierii corespunzător cotelor de distribuire ale venitului net prevăzute în contractul de asociere.

(5) Rezultatul negativ dintre venitul brut şi cheltuielile aferente deductibile, înregistrat pentru

fiecare sursă de venit din categoriile de venituri, reprezintă pierdere fiscală pentru acea sursă de venit.

(6) Dacă pierderile fiscale reportate aferente unei surse de venit sunt mai mari decât venitul net anual al sursei respective, rezultatul reprezintă pierdere de reportat.

(7) În aplicarea art. 118 alin. (4) din Codul fiscal, dacă în urma compensării efectuate pentru anul fiscal rămâne o pierdere necompensată, aceasta reprezintă pierdere fiscală reportată pe anii următori până la al şaptelea an inclusiv.

(8) Regulile de compensare şi reportare a pierderilor sunt următoarele:

a) reportarea pierderilor se va face an după an, pe sursa respectivă, începând cu pierderea cea mai veche;

b) dreptul la reportul pierderii este personal şi nu poate fi transmis moştenitorilor sau oricărei alte persoane, în scopul reducerii sarcinii fiscale ce revine acesteia, şi reprezintă pierdere definitivă a contribuabilului decedat.

(9) Exemplu privind aplicarea art. 118 din Codul fiscal

Exemplul 1

O persoană fizică realizează venituri din activități independente impuse în sistem real, astfel:

Din fabricarea de furnire şi panouri din lemn în anul 2017 înregistrează o pierdere fiscală de 45.000 lei, iar în anul 2018 realizează un venit net anual de 60.000 lei.

Din dulgherie, tâmplărie înregistrează în anul 2018 o pierdere de 12.000 lei

Din lăcătușărie realizează în anul 2018 un venit net anual de 30.000 lei

Venitul ales pentru care datorează contribuția de asigurări sociale în anul 2018 este de 25.000 lei.

Contribuția de asigurări sociale datorată este de 6.250 lei

Venitul net anual impozabil pentru anul 2018 se calculează după cum urmează:

a) stabilirea venitului net anual recalculat

Din fabricarea de furnire și panouri din lemn

60.000 lei – 45.000 lei = 15.000 lei

Din lăcătușărie 30.000 lei

b) stabilirea venitului net impozabil

15.000 lei +30.000 lei – 6.250 lei = 38.750 lei

c) impozitul anual pe veniturile realizate datorat

38.750 lei x 10% = 3.875 lei

Pierderea înregistrată din activitatea de dulgherie, tâmplărie în sumă de 12.000 lei urmează a fi recuperată în anii următori, potrivit prevederilor art 118 alin. (4) din Codul fiscal.”

38. Punctul 36 se modifică și va avea următorul cuprins:

”36. (1) În sensul art. 120 din Codul fiscal, contribuabilii care în cursul anului realizează venituri dintre cele prevăzute la art. 61 lit. a), a^1), c) și f) din Codul fiscal, cu exceptia celor pentru care s-a efectuat reținerea la sursă a impozitului pe venit, impozitul fiind final, au obligația depunerii Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuții sociale datorate de persoane fizice prin care se declară venitul estimat a se realiza în anul în curs, chiar dacă în anul precedent s-au înregistrat pierderi, precum și impozitul pe venit datorat estimat pentru anul în curs.

(2) Contribuabilii prevăzuți la art. 60 pct. 1, lit. a), a^1) și d) din Codul fiscal au obligația depunerii declarației prevăzută la alin. (1).

(3) Contribuabilii care încep o activitate independentă, precum şi cei care încep să realizeze venituri din drepturi de proprietate intelectuală reglementate la art. 72 și 73 din Codul fiscal, cât și din activităţi agricole, silvicultură, piscicultură, impuse în sistem real, pentru care sunt aplicabile regulile de impunere stabilite la art. 68 din Codul fiscal, au obligaţia declarării veniturilor şi cheltuielilor estimate a se realiza în anul de impunere, pe fiecare sursă şi categorie de venit. Declararea veniturilor şi a cheltuielilor estimate se face prin depunerea declaraţiei prevăzută la alin. (1), pe fiecare sursă şi categorie de venit, la organul fiscal competent, în termen de 30 de zile de la data producerii evenimentului.

(4) Obligaţia depunerii declaraţiei prevăzută la alin. (1) revine și contribuabililor care desfăşoară activitatea în mod individual sau într-o formă de asociere care nu dă naştere unei persoane juridice, cât şi contribuabililor pentru care venitul net se determină pe bază de norme de venit.

(5) În cazul în care contribuabilii obţin venituri într-o formă de asociere, fără personalitate juridică, fiecare asociat va declara veniturile estimate rezultate din distribuirea venitului net estimat al asocierii, cu excepţia asociaţiilor care realizează venituri din activităţi agricole pentru care venitul se stabileşte pe baza normelor de venit, precum şi a asocierilor prevăzute la art. 125 alin. (10) din Codul fiscal.

(6) Contribuabilii care obţin venituri din cedarea folosinţei bunurilor din patrimoniul personal au obligaţia depunerii la organul fiscal competent a declaraţiei pe fiecare sursă de realizare a venitului, în termen de 30 de zile de la încheierea contractului. În cazul în care chiria este exprimată în valută venitul estimat înscris în declarație se evaluează pe baza cursului de schimb al pieţei valutare, comunicat de Banca Naţională a României, valabil în ziua precedentă celei în care se depune declarația.

Contribuabilii care realizează venituri din arendă nu depun declarația prevăzută la alin. (1).

(7) Contribuabilii care încep o activitate impusă pe bază de norme de venit şi optează pentru determinarea venitului net în sistem real vor depune declaraţia unică privind impozitul pe venit și contribuții sociale datorate de persoanele fizice în termen de 30 de zile de la producerea evenimentului, completată corespunzător.

(8) Contribuabilii care realizează venituri din activităţi independente impuse pe bază de norme de venit şi care solicită trecerea pentru anul fiscal următor la impunerea în sistem real vor depune declaraţia prevăzută la alin. (1) până la data de 15 martie, inclusiv, a anului următor expirării perioadei de 2 ani, completată corespunzător.

(9) Asocierile fără personalitate juridică ce încep o activitate independentă nu au obligaţia depunerii declarației prevăzută la alin. (1). Acestea depun Declaraţia privind veniturile estimate pentru asocierile fără personalitate juridică şi entităţi supuse regimului transparenţei fiscale, pentru venitul estimat a se realiza pentru anul fiscal, în termen de 30 de zile de la data producerii evenimentului.

(10) Contribuabilii care obţin venituri din cedarea folosinţei bunurilor din patrimoniul personal, în situațiile în care intervin modificări ale clauzelor contractuale sau în cazul rezilierii, în cursul anului fiscal, a contractelor încheiate între părți, pentru care determinarea venitului brut se efectuează potrivit prevederilor art. 120 alin. (7) din Codul fiscal şi în care chiria este exprimată în lei sau reprezintă echivalentul în lei al unei sume în valută, depun în termen de 30 de zile de la data producerii evenimentului declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice.”

39. La Capitolul XI, Sectiunea a 3-a, alcătuită din punctul 37, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Sectiunea a 3-a

Determinarea şi plata impozitului pe venitul anual estimat

37. (1) În sensul art. 120^1 din Codul fiscal, impozitul pe veniturile realizate datorat în anul curent de către contribuabilii prevăzuți la pct. 36 se determină de către aceștia prin aplicarea cotei de impozit de 10% asupra venitului net anual estimat a se realiza în anul în curs.

(2) Termenul de plată este până la data de 15 martie, inclusiv, a anului următor celui pentru care au fost estimate veniturile.

(3) Plata impozitului se poate efectua oricând până la împlinirea termenului legal de plată prevăzut la alin. (2).

(4) Prevederile alin. (1) – (3) nu se aplică contribuabililor care realizează venituri pentru care impozitul se reține la sursă.

(5) Exemplu dat în aplicarea art. 120^1 din Codul fiscal:

O persoană fizică încheie un contract de închiriere valabil începând cu data de 1 ianuarie 2018 pentru o chirie în valoare de 500 euro/lună (6.000 euro/an).

Depune declarația prevăzută la art. 120 din Codul fiscal în data de 15 ianuarie 2018. Cursul de schimb comunicat de Banca Naţională a României, valabil în ziua de 14 ianuarie 2018 este de

4,6377 lei/euro.

Venitul brut estimat pentru anul 2018 este de 27.826 lei (6.000 euro x 4,6377 lei /euro)

Venitul net estimat este de 16.696 lei (27.826 lei -27.826 lei x 40% cota forfetară de cheltuieli)

Impozitul estimat datorat în cursul anului 2018 este în valoare de 1.670 lei. (16.696 lei x 10%)

Termenul de plată al impozitului estimat este până la data de 15 martie 2019, inclusiv. Contribuabilul poate efectua, însă, plăți în cursul anului 2018."

40. La capitolul XI, după Secțiunea a 3-a se introduce o nouă secțiune, Secțiunea a 3^1 – a, alcătuită din punctul 37^1, cu următorul cuprins:

„Secţiunea a 3^1-a

Bonificații pentru plata cu anticipație a impozitului pe venitul anual estimat

37^1. (1) În sensul art. 121 din Codul fiscal, contribuabilii care au obligația stabilirii impozitului prin autoimpunere, pentru plățile efectuate în cursul anului reprezentând impozit pe venitul anual estimat, au dreptul la o bonificație.

În aplicarea prevederilor art. 121 alin. (1) din Codul fiscal, bonificația se stabilește de contribuabil la momentul efectuării ultimei plăți a obligațiilor fiscale, atunci când sunt respectate condițiile prevăzute în legea bugetului de stat, referitoare la termenele până la care contribuabilii pot efectua plăți ale impozitului pe venit estimat, astfel încât aceștia să poată beneficia de bonificație

În situația în care, potrivit prevederilor art. 121 alin. (2) din Codul fiscal, contribuabilii au efectuat plata integrală a obligațiilor fiscale respectând condițiile reglementate prin legea bugetului de stat privind termenele de plată, dar nu și-au acordat bonificația la ultima plată, ei pot beneficia de aceasta la definitivarea impozitului pe venitul anual estimat, prin completarea corespunzătoare a declarației unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice. Bonificația diminuează cuantumul impozitului pe venit datorat. Pentru sumele plătite în plus sunt aplicabile prevederile Legii nr. 207/2015.

(2) Exemplu privind aplicarea dispozițiilor art. 121 alin. (1) din Codul fiscal.

O persoană fizică realizează venituri din activități independente pentru care impozitul de plată, pentru venitul estimat în anul în curs, este în sumă de 1.000 lei.

Cu titlul de exemplu, prin legea bugetului de stat în vigoare pentru anul în curs nivelul bonificației este de 5% din impozitul datorat și se acordă în condițiile în care acesta este achitat integral până la data de 1 decembrie a anului curent.

Persoana fizică efectuează plăți astfel:

- în data de 15 iunie anul curent, în sumă de 250 lei; (plată pentru care nu se acordă bonificația)
- în data de 20 septembrie anul curent, în sumă de 700 lei, întrucât în acest moment impozitul pe

venitul anual estimat datorat se consideră achitat integral, iar persoana fizică beneficiază de o bonificație pentru întreaga sumă achitată în valoare de 50 lei (1.000 lei x 5% bonificație).

Ca urmare a aplicării bonificației impozitul de plată este de 950 lei (1.000 lei – 50 lei).

Având în vedere plata efectuată în data de 15 iunie anul curent în valoare de 250 lei, impozitul pe venitul anual estimat ce urmează a fi achitat este de 700 lei (950 lei – 250 lei).

(3) Exemplu privind aplicarea dispozițiilor art. 121 alin. (2) din Codul fiscal:

O persoană fizică realizează venituri din activităţi independente pentru care impozitul de plată, pentru venitul estimat în anul în curs, este în valoare de 3.000 lei.

Cu titlul de exemplu, prin legea bugetului de stat în vigoare pentru anul în curs nivelul bonificației este de 5% din impozitul datorat și se acordă în condițiile în care acesta este achitat integral până la data de 1 decembrie a anului curent.

Persoana fizică efectuează plăți astfel:

a) în data de 15 martie anul curent, în sumă de 1.000 lei;

b) în data de 30 iunie anul curent, în sumă de 1.000 lei;

c) în data de 15 noiembrie anul curent, în sumă de 1.000 lei.

La definitivarea impozitului constată că a respectat condițiile stabilite pentru a beneficia de bonificație, dar la ultima plată nu și-a acordat bonificația. Prin declarația unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoane fizice își determină și își declară bonificația de care beneficiază în valoare de 150 lei (3.000 lei x 5% bonificație).

Totodată, stabilește și valoare impozitului anual estimat de plată calculat ca urmare a aplicării bonificației, după cum urmează:

- Impozit datorat 3.000 lei
- Bonificație 5% 150 lei
- Impozit de plată 2.850 lei

Având în vedere că în cursul anului persoana fizică a efectuat plăți în valoare de 3.000 lei, față de 2.850 lei cât datorează după aplicarea bonificației, suma de 150 lei este considerată o plată în plus.”

41. La capitolul XI, Secțiunea a 4-a, alcătuită din punctul 38, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Secțiunea a 4-a

Declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice

38. (1) În sensul prevederilor art. 122 din Codul fiscal, contribuabilii care realizează venituri din cele prevăzute la art. 61 lit. a), a^1), c), d), f), și i) din Codul fiscal, precum și cele prevăzute la art. 116 alin. (1) din Codul fiscal, pentru care impozitarea nu se efectuează prin reținere la sursă, au

obligația depunerii Declarației unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice până la termenul legal prevăzut de lege prin care declară veniturile nete anuale impozabile realizate în anul fiscal precedent, precum și impozitul anual calculat și datorat, indiferent dacă veniturile sunt realizate individual sau într-o formă de asociere care nu dă naștere unei persoane juridice.

(2) Contribuabilii care realizează venituri din străinătate impozabile în România au obligaţia să le declare în România și depun Declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice până la termenul legal de depunere al acesteia, respectiv până la data de 15 martie, inclusiv, a anului următor celui în care s-au realizat veniturile.

(3) Contribuabilii care încetează să mai aibă domiciliul fiscal în România vor depune la organul fiscal în a cărui rază teritorială au avut domiciliul fiscal declaraţia prevăzută la alin.(1) pentru perioada în care contribuabilii au avut domiciliul în România.”

42. La Capitolul XI Secțiunea a 5-a a, alcătuită din punctul 39, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Secțiunea a 5-a

Stabilirea şi plata impozitului anual datorat

39. (1) În aplicarea prevederilor art. 123 din Codul fiscal, stabilirea impozitului anual datorat se realizează de contribuabili prin aplicarea cotei de impozit de 10 % asupra venitului/câștigului net anual impozabil și se realizează prin depunerea declarației prevăzută la pct. 38.

(2) Termenul de plată a impozitului este de până la data de 15 martie, inclusiv, a anului următor celui de realizare a veniturilor.

(3) În aplicarea prevederilor art. 123 alin. (3) din Codul fiscal, contribuabilii pot dispune asupra destinaţiei unei sume reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul datorat pe venitul net anual impozabil/câştigul net anual impozabil determinat potrivit prevederilor art. 118 şi 119 din Codul fiscal, prin depunerea la organul fiscal competent a declarației unice pivind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoane fizice până la termenul legal de depunere a acesteia, după cum urmează:

a) 2% pentru entităţile nonprofit care se înfiinţează şi funcţionează în condiţiile legii, a unităţilor de cult; sau

b) 2% pentru acordarea de burse private; sau

c) 3,5% pentru entităţile nonprofit şi a unităţilor de cult, care sunt furnizori de servicii sociale acreditaţi cu cel puţin un serviciu social licenţiat, în condiţiile legii .

(4) Contribuabilii prevăzuți la art. 123 alin. (4) din Codul fiscal, pot dispune asupra destinaţiei unei

sume reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul datorat pe venitul anual, prin depunerea la organul fiscal competent a unei cereri până la termenul legal de depunere a declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, respectiv până la data de 15 martie, inclusiv, a anului următor celui de realizare a veniturilor.

(5) Opțiunea se exercită pentru susținerea entităților prevăzute la alin. (3) lit. a) și c) sau acordarea de burse private.

(6) Sfera de cuprindere a entităţilor nonprofit este cea prevăzută la pct. 15.

(7) În situația prevăzută la alin. (3) lit. b), contribuabilii vor prezenta organului fiscal competent, în copie cu mențiunea „conform cu originalul", contractul privind bursa privată, precum şi documentele de plată pentru aceste burse.

(8) Contribuabilii care optează pentru distribuirea cotei de 2% sau de 3,5% din impozitul datorat pentru susținerea entităţilor prevăzute la alin. (3) nu mai pot exercita aceeași opțiune pentru aceeași sursă de venit.

(9) Dreptul de a dispune asupra destinației unei sume din impozitul pe venit se excercită prin depunerea declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, respectiv până la data de 15 martie, inclusiv, a anului următor celui de realizare a veniturilor."

43. La punctul 41 alineatul (2), litera c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

"41. (2) (…)

c) să depună o declaraţie privind veniturile şi cheltuielile estimate, la termenele stabilite, la organul fiscal la care asociaţia este înregistrată în evidenţa fiscală, în conformitate cu prevederile art. 120 alin. (3) din Codul fiscal;"

44. La punctul 41 alineatul (3), litera b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) (...)

b) să determine venitul impozabil obţinut în cadrul asociaţiei, precum şi distribuirea acestuia pe asociaţi potrivit prevederilor art. 107 alin. (5) din Codul fiscal;"

45. La punctul 42 alineatul (2) se abrogă.

46. La punctul 42 alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

"(3) După încheierea anului fiscal organul fiscal va elibera documentul care atestă venitul realizat şi impozitul plătit, la cererea contribuabilului."

47. La punctul 43 alineatul (5) se abrogă.

48. La punctul 43 alineatul (6) se modifică şi va avea următorul cuprins:

”(6) Contribuabilii plătiţi din străinătate de un angajator nerezident care îşi prelungesc perioada de şedere în România, precum şi cei care, prin prezenţe repetate în România, depăşesc 183 de zile sau perioada prevăzută în convenţiile de evitare a dublei impuneri datorează impozit din prima zi pentru veniturile realizate ca urmare a desfăşurării activităţii în România.”

49. La punctul 43 alineatele (10) şi (11) se abrogă.

50. Punctul 44 se modifică şi va avea următorul cuprins:

”44. În aplicarea prevederilor art. 129 din Codul fiscal, persoanele fizice nerezidente care realizează venituri din România şi cărora le revin potrivit titlului IV din Codul fiscal obligaţii privind declararea acestora depun declaraţia unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice la organul fiscal competent, definit potrivit legislaţiei în materie.”

51. Punctul 45 se modifică și va avea următorul cuprins:

”45. (1) În aplicarea prevederilor art. 130 din Codul fiscal contribuabilii care obţin venituri din străinătate au obligaţia declarării acestora.

(2) Pentru veniturile din pensii şi sume asimilate acestora, obţinute din străinătate, pentru care România are drept de impunere, contribuabilii au obligaţia să completeze şi să depună declaraţia unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice.

(3) Impozitul datorat în România se determină prin aplicarea cotei de impunere asupra venitului brut anual diminuat cu suma lunară neimpozabilă, stabilită potrivit prevederilor art.100 din Codul fiscal, calculată la nivelul anului. Suma lunară neimpozabilă se acordă pentru fiecare sursă de venit din pensii.

(4) Contribuabilii care obțin venituri din străinătate de aceeași natură cu cele obținute din România și pentru care contribuabilii pot dispune asupra destinației sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul pe venitul realizat din România, au dreptul să dispună asupra destinaţiei unei sume reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul datorat în România pe venitul realizat din străinătate, după deducerea creditului fiscal astfel:

a) în cotă de 2% pentru susţinerea entităţilor nonprofit care se înfiinţează şi funcţionează în condiţiile legii şi a unităţilor de cult; sau

b) în cotă de 2% pentru acordarea de burse private, conform legii; sau

c) în cotă de 3,5% pentru susţinerea entităţilor nonprofit şi a unităţilor de cult, care sunt furnizori de servicii sociale acreditaţi cu cel puţin un serviciu social licenţiat, în condiţiile legii.

(5) Opțiunea se exercită pentru susținerea entităților prevăzute la alin. (4) lit. a) și c) sau acordarea de burse private.

(6) În situația în care se acordă burse private contribuabilii vor prezenta organului fiscal competent, în copie cu mențiunea „conform cu originalul", contractul privind bursa privată, precum şi documentele de plată pentru aceste burse.

(7) Sfera de cuprindere a entităţilor nonprofit este cea prevăzută la pct. 15.

(8) Dreptul de a dispune asupra destinației unei sume din impozitul pe venit se exercită prin depunerea declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, respectiv până la data de 15 martie, inclusiv, a anului următor celui de realizare a veniturilor.

(9) Obligația calculării și plății sumei prevăzute la alin.(4) revine organului fiscal competent."

52. La punctul 46 alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

"(6) Calcularea creditului fiscal extern se face de către contribuabil, separat pe fiecare sursă de venit. În situaţia în care contribuabilul în cauză obţine venituri din străinătate din mai multe state cu care România are încheiate convenţii de evitare a dublei impuneri, creditul extern admis a fi dedus din impozitul datorat în România se va calcula, potrivit procedurii prevăzute mai sus, pentru fiecare sursă de venit şi pe fiecare ţară."

53. La punctul 46 alineatul (8), literele a) și b) și partea introductivă a literei c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

"a) În situaţia prevăzută la pct. 12 alin. (21) al normelor date în aplicarea art. 76 alin. (4) lit. o) din Codul fiscal, plătitorul de venit din salarii restituie contribuabilului impozitul reţinut pe venitul din salarii potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

b) În vederea regularizării impozitului pe salarii datorat în România pentru activitatea desfăşurată în străinătate, contribuabilii prevăzuţi la art. 59 alin. (1) lit. a) şi alin. (2) din Codul fiscal care sunt plătiţi pentru activitatea salarială desfăşurată în străinătate de către sau în numele unui angajator care este rezident în România sau are sediul permanent în România au obligaţia să declare în România veniturile respective, la termenul prevăzut de lege, cu excepţia contribuabililor care realizează venituri de această natură în condiţiile prevăzute la pct. 12 alin. (20), alin. (23) lit. a) şi alin. (25), pentru care impozitul este final."

c) "Următoarele documente justificative vor fi deținute de către contribuabil: (...)"

54. La punctul 46 alineatele (10) și (11) se modifică și vor avea următorul cuprins:

”(10) Persoanele fizice prevăzute la art. 59 alin. (1) lit. a) şi cele prevăzute la art. 59 alin. (2) din Codul fiscal care realizează un venit şi care, potrivit prevederilor convenţiei de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu un alt stat pot fi impuse în celălalt stat, iar respectiva convenţie prevede ca metodă de evitare a dublei impuneri "metoda scutirii", respectivul venit va fi scutit de impozit în România. Acest venit se declară în România, dar este scutit de impozit în situația în care contribuabilul deține documentul justificativ eliberat de autoritatea competentă a statului străin, care atestă impozitul plătit în străinătate.

(11) Documentele justificative privind venitul realizat şi impozitul plătit, eliberate de autoritatea competentă din ţara în care s-a obţinut venitul şi cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri, precum și alte documente care sunt utilizate pentru aplicarea metodelor de evitare a dublei impuneri prevăzute în convențiile de evitare a dublei impuneri, se păstrează de către contribuabil.”

55. La punctul 46, după alineatul (11) se introduce un nou alineat, alin. (12), cu următorul cuprins:

”(12) Exemple privind aplicarea prevederilor art. 131 din Codul fiscal:

Exemplul 1 :

O persoana fizică rezidentă în România obține venituri de natura dividendelor din Cehia în sumă de 5000 euro. Persoana fizică prezintă plătitorului dividendelor certificatul de rezidență fiscală eliberat de autoritatea competentă din România, în vederea aplicării cotei de impozit din Convenția de evitare a dublei impuneri încheiată între Romania și Cehia de 10%.

5000 euro * 10% = 500 euro impozit plătit în Cehia, atestat de autoritatea competentă Cehă

Dacă venitul ar fi fost obținut din România (5.000 euro x 4,5682 = 22.841 lei

Impozitul datorat ar fi fost 2.2841lei x 5% = 1.142 lei

impozitul pe dividende plătit în Cehia a fost de 500 euro x 4,5682 = 2.284 lei)

Sumele în valută au fost transformate în lei la cursul de schimb mediu anual al pieței valutare comunicat de BNR , din anul de realizare al venitului , potrivit art. 131 alin. (6) din Codul fiscal.

Întrucât echivalentul în lei al impozitului plătit în Cehia (2284 lei) este mai mare decât cel datorat în România (1.142 lei), persoanei fizice i se recunoaște suma reprezentând creditul fiscal extern la nivelul celui datorat în România, astfel că nu mai datorează impozit în România.

Exemplul 2

O persoana fizică rezidentă în România obține venituri de natura dobânzilor din Malta în sumă de 3000 euro. Persoana fizică prezintă plătitorului dobânzilor certificatul de rezidență fiscală eliberat de autoritatea competentă din România, în vederea aplicării cotei de impozit din Convenția de

evitare a dublei impuneri încheiată între Romania şi Malta de 5%.

3000 euro * 5% = 150 euro impozit plătit în Malta, atestat de autoritatea competentă din Malta

Dacă venitul ar fi fost obținut din România (3.000 euro x 4,5682 = 13.705 lei

Impozitul datorat ar fi fost 13.705 lei x 10% = 1.370 lei

impozitul pe dobândă plătit în Malta a fost de 150 euro x 4,5682 = 685 lei)

Sumele în valută au fost transformate în lei la cursul de schimb mediu anual al pieței valutare comunicat de BNR , din anul de realizare al venitului , potrivit art. 131 alin. (6) din Codul fiscal.

Întrucât echivalentul în lei al impozitului plătit în Malta (685 lei) este mai mic decât cel datorat în România (1.370 lei), persoanei fizice i se recunoaște drept credit fiscal extern suma de 685 lei, urmând a plăti la bugetul statului român diferenţa de 685 lei(1370-685=685).

D. Titlul V - Contribuţii sociale obligatorii

56. La punctul 3, alineatele (1) şi (4) se modifică şi vor avea următorul cuprins:

„ (1) Sumele care se includ în câştigul brut realizat din salarii şi în veniturile asimilate salariilor, care reprezintă baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale, sunt cele prevăzute la art. 139 alin. (1) din Codul fiscal, inclusiv cele prevăzute în normele metodologice de aplicare a art. 76 alin. (1) - (3) din Codul fiscal, cu excepţia veniturilor asupra cărora nu există obligaţia plăţii contribuţiei de asigurări sociale potrivit prevederilor art. 141 şi 142 din Codul fiscal.

.....

(4) Sumele care depăşesc limita prevăzută la art. 139 alin. (1) lit. j) - m) din Codul fiscal reprezintă venit asimilat salariilor şi se cuprind în baza de calcul al contribuţiei de asigurări sociale determinată prin cumularea cu veniturile din salarii şi asimilate salariilor aferente lunii respective, potrivit regulilor prevăzute la art. 76 alin. (6) din Codul fiscal."

57. La punctul 4, prima teză se modifică şi va avea următorul cuprins:

„4. În baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale datorate de angajatori sau de persoanele asimilate acestora, prevăzută la art. 140 din Codul fiscal, se includ sumele care fac parte din baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale datorate de angajați, ţinându-se seama de excepţiile prevăzute la art. 141 şi 142 din Codul fiscal."

58. După punctul 4 se introduce un nou punct, pct. 4^1 cu următorul cuprins:

„4^1. (1) În prestaţiile suportate din bugetul asigurărilor sociale de stat, potrivit legii, exceptate de la plata contribuţiilor de asigurări sociale potrivit prevederilor art. 141 lit. a) din Codul fiscal, sunt

incluse şi indemnizaţiile pentru incapacitate temporară de muncă, acordate în baza Legii nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă şi boli profesionale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În aplicarea prevederilor art. 141 lit. b) din Codul fiscal, nu se datorează contribuția de asigurări sociale pentru veniturile din salarii și asimilate salariilor realizate de persoane fizice care sunt asigurate în sisteme proprii de asigurări sociale, potrivit legii. În această categorie intră, spre exemplu, avocații salarizați în cadrul profesiei."

59. La punctul 6, după alineatul (2), se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins :

"(3) În sensul aplicării prevederilor art. 146 alin (5^1) din Codul fiscal, prin perioada în care contractul individual de muncă este activ se înţelege perioada în care contractul individual de muncă nu este suspendat potrivit Legii nr. 53/2003.

În cazul în care, în cursul lunii, contractul individual de muncă este activ pentru o fracţiune din lună, nivelul salariului minim brut pe ţară aferent zilelor lucrate din lună se stabileşte după cum urmează:

$$\frac{\text{Salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată}}{\text{Numărul de zile lucrătoare în lună}} \times \text{Numărul de zile lucrate în lună"}$$

60. Punctul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

"7. (1) În aplicarea art. 148 din Codul fiscal, venitul net/brut anual estimat pentru anul în curs este venitul determinat potrivit prevederilor titlului IV- Impozitul pe venit din Codul fiscal.

Dacă persoanele fizice realizează venituri din mai multe surse din activități independente și/sau drepturi de proprietate intelectuală venitul net estimat pentru anul curent se stabilește prin însumarea veniturilor nete estimate din fiecare sursă și/sau categorie de venit, după cum urmează:

a) venitul net estimat, stabilit în conformitate cu art. 68 din Codul fiscal**,** exclusiv cheltuielile reprezentând contribuţia de asigurări sociale;

b) valoarea normelor de venit, determinate după ajustarea prevăzută la art. 69 alin. (10) din Codul fiscal;

c) venitul net estimat, rămas după scăderea din venitul brut a cheltuielii deductibile prevăzute la art. 72 din Codul fiscal, în cazul contribuabililor care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală pentru care impozitul pe venit se stabileşte potrivit prevederilor art. 72^1 din Codul fiscal;

d) venitul brut estimat a se realiza în baza contractelor de activitate sportivă.

(2) Contribuția de asigurări sociale se datorează de către persoanele fizice care estimează că vor realiza în anul în curs venituri nete cumulate, cel puțin egale cu 12 salarii de bază minime brute pe țară.

Persoanele fizice care estimează pentru anul în curs venituri nete cumulate sub nivelul de 12 salarii de bază minime brute pe țară, nu datorează contribuția, dar pot opta pentru plata acesteia.

(3) Persoanele fizice care datorează contribuția conform alin. (2), precum și cele care optează pentru plata acesteia își aleg o valoare, reprezentând baza de calcul al contribuției de asigurări sociale, cel puțin egală cu 12 salarii de bază minime brute pe țară, care constituie „venitul ales".

(4) Exemplu privind aplicarea prevederilor art. 148 din Codul fiscal:

Un intermediar, persoană fizică, estimează că în cursul anului 2018 va realiza un venit net anual din desfășurarea activității de intermediere, în valoare de 50.000 lei. Totodată, estimează că în cursul anului va obține un venit net din drepturi de proprietate intelectuală ca urmare a editării unei cărți, în valoare de 10.000 lei. Persoana fizică nu are calitatea de salariat sau pensionar și nu este asigurată în sistem propriu de asigurări sociale.

Salariul de bază minim brut pe țară în vigoare în luna iulie 2018 este de 1.900 lei.

Plafonul minim lunar în funcție de care se stabilește obligația plății CAS este de 22.800 lei (1.900 lei x 12 luni)

Venitul net anual estimat pentru anul în curs este de 60.000 lei (50.000 lei + 10.000 lei)

Din aplicarea prevederilor art. 148 din Codul fiscal, rezultă următoarele:

a) încadrarea în plafon:

- venitul net anual, cumulat, estimat, este mai mare decât 12 salarii de bază minime brute pe țară, (60.000 lei > 22.800 lei)

Rezultă că persoana fizică datorează contribuția de asigurări sociale.

b) stabilirea bazei de calcul al contribuției la venitul ales:

- alege ca bază de calcul suma de 30.000 lei. "

61. La Capitolul II, titlul Secţiunii a 5-a se modifică şi va avea următorul cuprins:

„Secțiunea a 5- a_

„Stabilirea, declararea și plata contribuției de asigurări sociale datorată de persoanele fizice care realizează venituri din activităţi independente și drepturi de proprietate intelectuală"

62. Punctul 8 se modifică şi va avea următorul cuprins:

„8. (1) În aplicarea art. 151 din Codul fiscal, stabilirea contribuției se efectuează după cum urmează:

a) persoanele fizice, cărora li se aplică sistemul de impozitare prin autoimpunere, care datorează în anul în curs contribuția de asigurări sociale își calculează contribuția de asigurări sociale datorată,

prin aplicarea cotei de 25% asupra venitului ales. În această categorie intră și persoanele fizice care realizează de la mai mulți plătitori, venituri din drepturi de proprietate intelectuală sau în baza contractelor de activitate sportivă, sub nivelul a 12 salarii de bază minime brute pe țară, dar cumulate aceste venituri se situează peste nivelul a 12 salarii de bază minime brute pe țară. Aceștia își calculează singuri, potrivit prevederilor art. 151 alin. (7) din Codul fiscal, contribuția datorată prin Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice. Persoanele fizice care nu datorează contribuția, întrucât veniturile nete anuale cumulate estimate se situează sub plafon, dar optează pentru plata acesteia depun Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice.

b) plătitorii de venituri din drepturi de proprietate intelectuală sau care rezultă dintr-un contract de activitate sportivă pentru care persoanele fizice datorează contribuția conform art. 148 alin. (1) din Codul fiscal, calculează contribuția datorată prin aplicarea cotei de 25% asupra venitului ales de persoanele fizice. Persoanele fizice care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală sau în baza unui contract de activitate sportivă, cel puțin egale cu 12 salarii de bază minime brute pe țară, de la un singur plătitor, îl desemnează pe acesta, prin contractul încheiat între părți, să calculeze, să rețină, să declare și să plătească contribuția datorată. De asemenea, stabilește venitul ales pentru care datorează contribuția în anul în curs, nivelul contribuției calculate și reținute la fiecare plată, până la concurența contribuției aferente venitului ales. Același tratament se aplică și în situația în care veniturile nete anuale cumulate, din drepturi de proprietate intelectuală sau în baza unui contract de activitate sportivă, care depășesc 12 salarii de bază minime brute pe țară sunt obținute de la mai mulți plătitori, din care la cel puțin unul dintre aceștia venitul depășește plafonul prevăzut. În acest caz beneficiarul venitului desemnează unul dintre plătitorii de venit care urmează să calculeze, să rețină, să declare și să plătească contribuția.

(2) Persoanele fizice prevăzute la alin. (1) lit. a) depun Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, prevăzută la art. 120 din Codul fiscal, până la data de 15 martie, inclusiv, a anului în curs. Pentru anul 2018, declarația se depune până la data de 15 iulie 2018, inclusiv.

(3) Persoanele prevăzute la alin. (1) lit. b) depun Declaraţia privind obligaţiile de plată a contribuţiilor sociale, impozitului pe venit şi evidenţa nominală a persoanelor asigurate la termenele și în condițiile stabilite la art. 147 din Codul fiscal.

(4) Persoanele fizice care încep să desfășoare o activitate independentă sau să realizeaze venituri din drepturi de proprietate intelectuală în cursul anului, verifică încadrarea în plafonul anual prevăzut la art. 148 alin. (2), corespunzător numărului de luni de activitate. Plafonul luat în calcul se stabilește proporţional cu numărul lunilor de activitate rămase până la sfârșitul anului. În situația în care, veniturile nete cumulate estimate a se realiza până la sfârșitul anului sunt cel puțin egale cu

plafonul recalculat, persoana fizică datorează contribuția de asigurări sociale pe care o determină conform art. 151 alin. (13) din Codul fiscal.

(5) Același tratament se aplică și pentru situația în care, în cursul anului, persoanele fizice se încadrează în categoria persoanelor exceptate de la plata contribuţiei potrivit art. 150 din Codul fiscal, își suspendă temporar activitatea sau își încetează activitatea, potrivit legislaţiei în materie. În acest caz, contribuția nu se datorează începând cu luna în care intervine modificarea.

(6) Dacă în baza unui contract aflat în derulare, persoana fizică ce realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală pentru care plătitorul de venit are obligația reținerii la sursă a contribuției dobândește, în cursul anului, calitatea de salariat/pensionar, aceasta nu mai datorează contribuția de asigurări sociale pentru veniturile din drepturile de proprietate intelectuală realizate în luna în care a dobândit această calitate. În această situație plătitorul de venit va proceda la recalcularea contribuției datorate potrivit prevederilor art. 151 alin. (13) din Codul fiscal.

(7) Exemple în aplicarea prevederilor art. 151 din Codul fiscal:

Exemplul 1.

Un comerciant, persoană fizică, estimează că în cursul anului 2018 va realiza un venit net anual în valoare de 150.000 lei.

Persoana fizică nu are calitatea de pensionar și nu este asigurată în sistem propriu de asigurări sociale.

Salariul de bază minim brut pe ţară în vigoare în luna iulie 2018 este de 1.900 lei.

Plafonul minim lunar în funcție de care se stabilește obligația plății CAS este de 22.800 lei (1.900 lei x 12 luni)

Venitul net anual estimat pentru anul în curs este de 150.000 lei

Din aplicarea prevederilor art. 148 și 151 din Codul fiscal, rezultă următoarele:

a) încadrarea în plafon:

- venitul net anual, cumulat, estimat, este mai mare decât 12 salarii de bază minime brute pe țară, (150.000 lei > 22.800 lei)

Rezultă că persoana fizică datorează contribuția de asigurări sociale.

b) stabilirea bazei de calcul al contribuției la venitul ales:

- alege ca bază de calcul suma de 25.000 lei.

c) stabilirea contribuției datorată:

- 25.000 lei x 25% = 6.250 lei

Exemplul 2

O persoană fizică începe în data de 1 august 2018 să desfășoare o activitate independentă (traducător) și estimează un venit net de 30.000 lei.

Până la data de 1 septembrie depune la organul fiscal competent declaraţia unică privind impozitul

pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice si își stabilește contribuția de asigurări sociale datorată pentru anul 2018 după cum urmează:

a) stabilirea plafonului anual prevăzut la art. 148 alin. (2) din Codul fiscal, corespunzător numărului de luni de activitate:

22.800 lei : 12 luni x 5 luni de activitate = 9.500 lei

b) încadrarea venitului net estimat pentru lunile de activitate până la sfârșitul anului în plafonul stabilit la lit. a):

Întrucât suma de 30.000 lei este mai mare decât plafonul recalculat de 9.500 lei persoana fizică datorează contribuția de asigurări sociale.

c) alegerea venitului ca bază de calcul al contribuției care nu poate fi mai mic decât plafonul recalculat de 9.500 lei. Persoana fizică a ales ca bază de calcul al contribuției un venit de 10.000 lei.

d) determinarea contribuției datorate

10.000 lei x 25% = 2.500 lei

Exemplul 3

O persoană fizică încheie un contract cu o publicație, pentru realizarea unor articole jurnalistice. Contractul este încheiat începând cu data de 1 ianuarie 2018 pentru o perioadă de 1 an și trei luni. Valoarea contractului este de 90.000 lei. Plata se efectuează, lunar, pe parcursul derulării contractului, în tranșe egale de 6.000 lei, astfel încât venitul brut estimat pentru anul 2018 este de 72.000 lei.

Venitul net estimat pentru anul 2018 este de 43.200 lei. Întrucât venitul net estimat este mai mare decât plafonul de 22.800 lei, persoana fizică datorează contribuția.

Prin contract, persoana fizică stabilește cu beneficiarul lucrării ca acesta să calculeze, să rețină, să declare și să plătească contribuția datorată, la un venit ales de 23.000 lei.

Având în vedere că plata se efectuează lunar, plătitorul de venit are obligația ca lunar să rețină la sursă contribuția datorată în sumă de 479 lei.

Pe data de 31 august 2018 contractul încetează.

Venitul net realizat aferent perioadei în care contractul s-a aflat în derulare este de 28.800 lei. Până la această dată contribuția achitată a fost de 3.832 lei (479 lei x 8 luni de activitate).

Plătitorul de venit procedează după cum urmează:

a) recalculează plafonul anual corespunzător numărului de luni de activitate, astfel :

22.800 lei : 12 luni x 8 luni de activitate = 15.200 lei.

b) se constată că venitul net realizat aferent perioadei de activitate, de 28.800 lei, este mai mare decât plafonul recalculat de 15.200 lei, persoana fizică datorează contribuția.

c) persoana fizică are posibilitatea să păstreze valoarea venitului ales sau o poate modifica, dar nu

sub nivelul plafonului stabilit la lit. a) de 15.200 lei.

- persoana fizică alege să micșoreze valoarea venitului ales la suma de 16.000 lei.

d) determinarea contribuției datorate, recalculate:

16.000 lei x 25% = 4.000 lei, respectiv 500 lei/lună (4.000 lei : 8 luni de activitate).

Rezultă că persoana fizică mai are de plată suma de 168 lei (4.000 lei – 3.832 lei). Contribuția va fi reținută de către plătitor odată cu ultima plată efectuată către persoana fizică.

Exemplul 4

O persoană fizică încheie un contract cu o publicație, pentru realizarea unor articole jurnalistice. Contractul este încheiat începând cu data de 15 ianuarie 2018 pentru o perioadă de 1 an. Valoarea contractului este de 75.000 lei. Plata se efectuează în două tranșe, prima tranșă, la încheierea contractului în sumă de 25.000 lei, cea de a doua tranșă, la finalizarea lucrării (15 ianuarie 2019), în sumă de 50.000 lei. Este singurul venit obținut.

Persoana fizică datorează contribuția de asigurări sociale, prin contract își alege venitul, bază de calcul al contribuției în sumă de 22.800 lei, respectiv 475 lei/lună reprezentând contribuția de asigurări sociale. Având în vedere termenele de plată ale venitului stabilite prin contract, persoana fizică stabilește cu plătitorul de venit ca din prima tranșă să i se rețină contribuția de asigurări sociale datorată pentru primele 4 luni, în cuantum de 1.900 lei, conform prevederilor art. 151 alin. (5) din Codul fiscal.

Plătitorul de venit are, potrivit prevederilor art. 151 alin. (21) din Codul fiscal, obligația calculării, reținerii, declarării și plății contribuției datorate de persoana fizică, astfel:

- pentru prima tranșă plătită persoanei fizice, nivelul contribuției calculate și reținute este cel stabilit de părți, respectiv 1.900 lei.

Contractul încetează la data de 31 august 2018.

Plătitorul de venit procedează după cum urmează:

a) recalculează plafonul anual corespunzător numărului de luni de activitate, astfel :

22.800 lei : 12 luni x 8 luni de activitate = 15.200 lei.

b) se constată că venitul net realizat aferent perioadei de activitate, de 28.800 lei, este mai mare decât plafonul recalculat de 15.200 lei,

c) persoana fizică are posibilitatea să păstreze valoarea a venitului ales sau o poate modifica, dar nu sub nivelul plafonului stabilit la lit. a) de 15.200 lei. Persoana fizică datorează contribuția.

- persoana fizică nu modifică cuantumul venitului ales, de 22.800 lei.

d) se constată că persoana fizică datorează contribuție în valoare de 5.700 lei.

22.800 lei x 25% = 5.700 lei din care plătitorul de venit a reținut și achitat contribuția de asigurări sociale în sumă de 1.900 lei .

Rezultă că persoana fizică mai are de plată suma de 3.800 lei (5.700 lei – 1.900 lei).

Contribuția va fi reținută de către plătitor odată cu ultima plată efectuată către persoana fizică.

Exemplul 5

Persoana fizică din exemplul 4, după întreruperea contractului, cesionează drepturi de proprietate intelectuală unei persoane juridice pentru suma de 50.000 lei.

În această situație se disting două variante:

a) Primul plătitor a reținut și plătit suma de 5.700 lei reprezentând contribuția de asigurări sociale datorată de persoana fizică, stingând astfel obligația de plată a acesteia. Astfel, persoana fizică nu mai datorează contribuția pentru anul în curs, iar noul plătitor de venit nu va fi desemnat să calculeze, să rețină, să declare și să plătească contribuția de asigurări sociale.

b) Primul plătitor nu îi poate reține la sursă diferența de 3.800 lei reprezentând contribuția de asigurări sociale datorată de persoana fizică, întrucât nu mai efectuează nicio plată către aceasta.

În această situație, persoana fizică are obligația de a desemna, prin contractul de cesiune încheiat, noul plătitor de venit să rețină, să declare și să plătească diferența de contribuție datorată, până la concurența contribuției aferente venitului ales, respectiv 3.800 lei.

63.Titlul capitolului III se modifică şi va avea următorul cuprins:

„Contribuţia de asigurări sociale de sănătate datorată bugetului Fondului naţional unic de asigurări sociale de sănătate”

64. La punctul 9, alineatul (4) se abrogă.

65. Punctul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„10. (1) Persoanele fizice prevăzute la art. 154 alin. (1) lit. a) şi b) din Codul fiscal care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor sau venituri din activităţi independente, activităţi agricole, silvicultură şi piscicultură, datorează contribuţia de asigurări sociale de sănătate potrivit regulilor prevăzute pentru categoriile respective de venituri.

(2) Persoanele fizice prevăzute la art. 154 alin. (1) lit. c) - p) din Codul fiscal, care realizează venituri din cele prevăzute la art. 155 din Codul fiscal, datorează contribuţia de asigurări sociale de sănătate potrivit regulilor prevăzute pentru categoriile respective de venituri.”

66. La Capitolul III, titlul Secţiunii a 2-a se modifică şi va avea următorul cuprins:

„**Secțiunea a 2- a**

Baza de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate datorate în cazul persoanelor care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor”

67. La punctul 11, alineatele (1), (6) și (9) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Sumele care se includ în câştigul brut realizat din salarii şi în veniturile asimilate salariilor, care reprezintă baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate, sunt cele prevăzute la art. 157 alin. (1) din Codul fiscal, inclusiv cele prevăzute în normele metodologice de aplicare a art. 76 alin. (1) - (3) din Codul fiscal, cu excepţia veniturilor asupra cărora nu există obligaţia plăţii contribuţiei de asigurări sociale de sănătate potrivit prevederilor art. 157 alin. (2) din Codul fiscal.

(...)

(6) Sumele care depăşesc limita prevăzută la art. 157 alin. (1) lit. m) - p) din Codul fiscal reprezintă venit asimilat salariilor şi se cuprind în baza de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate, determinată prin cumularea cu veniturile din salarii şi asimilate salariilor aferente lunii respective.

(...)

(9) Sumele reprezentând indemnizații de incapacitate temporară de muncă, acordate în baza Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate , aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările şi completările ulterioare și indemnizaţiile de incapacitate temporară de muncă, acordate în baza Legii nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă şi boli profesionale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, suportate de angajator potrivit legii, nu se cuprind în baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate prevăzută la art. 157 din Codul fiscal.”

68. La Capitolul III, Secţiunea a 3-a alcătuită din punctele 12 și 13, se abrogă.

69. La Capitolul III, titlul Secţiunii a 4-a se modifică şi va avea următorul cuprins:

„**Secțiunea a 4-a**

Contribuţia de asigurări sociale de sănătate datorată de persoanele fizice care realizează venituri dintre cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. b) – h) din Codul fiscal”

70. Punctul 14 se modifică şi va avea următorul cuprins:

„14. (1) În aplicarea prevederilor art. 170 alin. (1) din Codul fiscal, venitul net/brut lunar estimat pentru anul în curs este venitul determinat potrivit prevederilor titlului IV din Codul fiscal**.**

Dacă persoanele fizice realizează venituri prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. b) – h) din Codul fiscal, din una sau mai multe surse și/sau categorii de venituri venitul net estimat pentru anul curent se stabilește prin însumarea veniturilor nete realizate din fiecare sursă și/sau categorie de venit.

(2) Contribuția de asigurări sociale de sănătate se datorează de către persoanele fizice care estimează că vor realiza în anul în curs venituri nete cumulate, cel puțin egale cu 12 salarii de bază minime brute pe țară.

Persoanele fizice care estimează pentru anul în curs venituri nete cumulate sub nivelul de 12 salarii de bază minime brute pe țară, nu datorează contribuția, dar pot opta pentru plata acesteia potrivit prevederilor art. 180 din Codul fiscal.

(3) Pentru persoanele fizice care datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate potrivit prevederilor art. 170 alin. (1) din Codul fiscal, baza de calcul o reprezintă echivalentul a 12 salarii de bază minime brute pe țară în vigoare la termenul de depunere a declarației unice privind impozitul pe venit şi contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice.

(4) Exemplu privind aplicarea prevederilor art. 170 din Codul fiscal:

Un intermediar, persoană fizică, estimează că în cursul anului 2018 va realiza un venit net anual din desfășurarea activității de intermediere, în valoare de 50.000 lei. Totodată, estimează că în cursul anului va obține un venit net din drepturi de proprietate intelectuală ca urmare a editării unei cărți, în valoare de 10.000 lei.

Salariul de bază minim brut pe țară în vigoare în luna iulie 2018 este de 1.900 lei.

Venitul net anual estimat pentru anul în curs este de 60.000 lei (50.000 lei + 10.000 lei)

Baza de calcul a contribuției de asigurări sociale de sănătate este de 22.800 lei

Din aplicarea prevederilor art. 170 din Codul fiscal, rezultă următoarele:

a) încadrarea în plafon:

- venitul net anual, cumulat, estimat, este mai mare decât 12 salarii minime brute pe țară, (60.000 lei > 22.800 lei)

Rezultă că persoana fizică datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate.

b) stabilirea bazei de calcul al contribuției:

- 22.800 lei x 10% = 2.280 lei”

71. La Capitolul III, Secţiunea a 5-a alcătuită din punctul 15, se abrogă.

72. La Capitolul III, titlul Secţiunii a 6-a se modifică şi va avea următorul cuprins:

„**Secţiunea a 6-a**

Stabilirea şi plata contribuţiei de asigurări sociale de sănătate datorată de persoanele fizice care realizează venituri din activităţi independente și alte categorii de venituri potrivit art. 155 alin. (1) din Codul fiscal”

73. Punctul 16 se modifică și va avea următorul cuprins:

„16. (1) În aplicarea art. 174 din Codul fiscal,stabilirea contribuției de asigurări sociale de sănătate se efectuează după cum urmează:

a) persoanele fizice, cărora li se aplică sistemul de impozitare prin autoimpunere, care datorează în anul în curs contribuția de asigurări sociale de sănătate își calculează contribuția datorată, prin aplicarea cotei de 10% asupra bazei de calcul echivalentă cu 12 salarii de bază minime brute pe țară, în vigoare la termenul de depunere a declarației prevăzute la art. 120 din Codul fiscal. În această categorie intră și persoanele fizice care realizează de la mai mulți plătitori, venituri din drepturi de proprietate intelectuală, din activități independente în baza contractelor de activitate sportivă, din arendă, din asocieri cu persoane juridice contribuabili potrivit titlurilor II și III din Codul fiscal sau Legii nr. 170/2016, pentru care impozitul se reține la sursă, sub nivelul a 12 salarii de bază minime brute pe țară, iar veniturile nete cumulate sunt peste nivelul a 12 salarii de bază minime brute pe țară Aceștia își calculează singuri contribuția datorată prin Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice.

Persoanele fizice care nu datorează contribuția, întrucât veniturile nete anuale cumulate estimate se situează sub plafon, dar optează pentru plata acesteia depun Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice în conformitate cu prevederile art. 180 din Codul fiscal.

b) plătitorii de venituri din drepturi de proprietate intelectuală, din arendă, din asocieri cu persoane juridice contribuabili potrivit titlurilor II și III din Codul fiscal sau Legii nr. 170/2016, și/sau în baza contractelor de activitate sportivă, pentru care impozitul se reține la sursă, realizate de către persoane fizice care datorează contribuția conform art. 170 alin. (1) din Codul fiscal, pentru care se aplică sistemul de impozitare prin reținere la sursă, calculează contribuția datorată prin aplicarea cotei de 10% la baza de calcul stabilită conform art. 170 alin. (4) din Codul fiscal.

Persoanele fizice care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală, din arendă, din asocieri cu persoane juridice contribuabili potrivit titlurilor II și III din Codul fiscal sau Legii nr. 170/2016, și/sau în baza contractelor de activitate sportivă, pentru care impozitul se reține la sursă, cel puțin egale cu 12 salarii de bază minime brute pe țară, de la un singur plătitor, îl desemnează pe acesta, prin contractul încheiat între părți, să calculeze, să rețină, să declare și să plătească contribuția datorată. De asemenea, stabilește nivelul contribuției calculate și reținute la fiecare plată, până la concurența contribuției datorate.

Același tratament se aplică și în situația în care veniturile nete anuale cumulate, realizate din drepturi de proprietate intelectuală, din arendă, din asocieri cu persoane juridice contribuabili potrivit titlurilor II și III din Codul fiscal sau Legii nr. 170/2016, și/sau în baza unui contract de activitate sportivă, pentru care impozitul se reține la sursă, care depășesc 12 salarii de bază minime brute pe țară, dar sunt obținute de la mai mulți plătitori, din care la cel puțin unul dintre aceștia

venitul depășește plafonul prevăzut. În acest caz beneficiarul venitului desemnează unul dintre plătitorii de venit care urmează să calculeze, să rețină, să declare și să plătească contribuția.

(2) Persoanele fizice prevăzute la alin. (1) lit. a) depun Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, prevăzută la art. 120 din Codul fiscal, până la data de 15 martie, inclusiv, a anului în curs. Pentru anul 2018, declarația se depune până la data de 15 iulie 2018, inclusiv.

(3) Persoanele prevăzute la alin. (1) lit. b) depun Declaraţia privind obligaţiile de plată a contribuţiilor sociale, impozitului pe venit şi evidenţa nominală a persoanelor asigurate la termenele și în condițiile stabilite la art. 147 alin. (1) din Codul fiscal.

(4) Persoanele fizice care, în cursul anului, încep o activitate independentă, sau încep să realizeze venituri din cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. c) – h), verifică încadrarea în plafonul anual prevăzut la art. 170 alin. (2), corespunzător numărului de luni de activitate. Plafonul luat în calcul se stabilește proporțional cu numărul lunilor de activitate rămase până la sfârșitul anului. În situația în care, veniturile nete cumulate estimate a se realiza până la sfârșitul anului se încadrează în plafonul recalculat, persoana fizică datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate pe care o determină conform art. 174 alin. (13) din Codul fiscal.

(5) Același tratament se aplică și pentru situația în care, în cursul anului, persoanele fizice se încadrează în categoria persoanelor exceptate de la plata contribuţiei potrivit art. 154 din Codul fiscal, își suspendă temporar activitatea sau încetează activitatea, potrivit legislației în materie. În acest caz, contribuția nu se datorează începând cu luna în care intervine modificarea.

(6) Dacă în baza unui contract aflat în derulare, persoana fizică ce realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală pentru care plătitorul de venit are obligația reținerii la sursă a contribuției dobândește, în cursul anului, calitatea de salariat/pensionar, aceasta nu mai datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate pentru veniturile din drepturile de proprietate intelectuală realizate în luna în care a dobândit această calitate. În această situație plătitorul de venit va proceda la recalcularea contribuției datorate potrivit prevederilor art. 174 alin. (13) din Codul fiscal.

(7) Exemple în aplicarea prevederilor art. 174 din Codul fiscal:

Exemplul 1.

Un comerciant, persoană fizică estimează că în cursul anului 2018 va realiza un venit net anual în valoare de 150.000 lei.

Salariul de bază minim brut pe ţară în vigoare în luna iulie 2018 este de 1.900 lei.

Plafonul minim lunar în funcție de care se stabilește obligația plății CASS este de 22.800 lei (1.900 lei x 12 luni)

Din aplicarea prevederilor art. 170 și 174 din Codul fiscal, rezultă următoarele:

a) încadrarea în plafon:

- venitul net anual, cumulat, estimat, este mai mare decât 12 salarii de bază minime brute pe țară, (150.000 lei > 22.800 lei)

Rezultă că persoana fizică datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate.

b) stabilirea contribuției datorată:

- 22.800 lei x 10% = 2.280 lei

Exemplul 2

O persoană fizică începe în data de 1 august 2018 să desfășoare o activitate independentă (traducător) și estimează un venit net de 30.000 lei.

Până la data de 1 septembrie 2018 depune la organul fiscal competent declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice și își stabilește contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată pentru anul 2018 după cum urmează:

a) stabilirea plafonului anual prevăzut la art. 170 alin. (2) corespunzător numărului de luni de activitate:

22.800 lei : 12 luni x 5 luni de activitate = 9.500 lei

b) încadrarea venitului net estimat pentru lunile de activitate până la sfârșitul anului în plafonul stabilit la lit. a):

Întrucât suma de 30.000 lei este mai mare decât plafonul recalculat de 9.500 lei persoana fizică datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate.

c) determinarea contribuției datorate

9.500 lei x 10% = 950 lei"

74. După punctul 16 se introduce un nou punct, pct. 16^1 cu următorul cuprins:

„(1) În aplicarea art.151 alin.(22) și art. 174 alin. (22) din Codul fiscal, persoanele fizice beneficiază în mod corespunzător de prevederile pct. 37^1 ale titlului IV date în aplicarea art. 121 din Codul fiscal.

(2) Exemplu privind aplicarea prevederilor art. 133 din Codul fiscal

Pentru anul 2018

Un contribuabil depune declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prin mijloace electronice de transmitere la distanță conform Codului de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, până la 15 iulie 2018, prin care stabilește contribuția de asigurări sociale datorată în anul 2018 în sumă de 10.000 lei.

În cursul anului efectuează următoarele plăți:

a) În data de 15 august 2018 plătește suma de 5.000 lei

b) În data de 14 decembrie 2018 plătește suma de 4.000 lei (sumă diminuată cu 1.000 lei reprezentând bonificație în cotă de 10%, întrucât la data efectuării ultimei plăți a îndeplinit ambele condiții pentru a beneficia de ambele cote acordate pentru bonificație)„

75. Punctul 17 se abrogă.

76. La Capitolul III Secţiunea a 6^1-a, alcătuită din punctul 17^1 se abrogă

77. La Capitolul III Secţiunea a 7-a, alcătuită din punctul 18 se abrogă

78. La Capitolul III Secţiunea a 8-a, alcătuită din punctele 19 și 19^1 se abrogă

79. După punctul 20 se introduc doua puncte noi, pct. 20^1 și pct. 20^2 cu următorul cuprins:

”20^1 . (1) În aplicarea art. 180 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, baza de calcul a contribuției de asigurări sociale de sănătate în cazul persoanele fizice care au estimat pentru anul curent venituri anuale cumulate sub nivelul a 12 salarii de bază minime brute pe țară și depun declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice după împlinirea termenului legal de depunere, se determină prin înmulțirea valorii salariului de bază minim brut pe ţară în vigoare la data depunerii declaraţiei, cu numărul de luni rămase până la termenul legal de depunere a declaraţiei prevăzute la art. 122 din Codul fiscal, inclusiv luna în care se depune declaraţia”.

(2) Exemplu privind aplicarea prevederilor art. 180 alin.(2) lit.b) din Codul fiscal

O persoană fizică estimează că realizează venituri sub plafonul a 12 salarii minime brute pe țară și depune declarația unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice la data de 1 august .

Stabilirea contribuției de asigurări de sănătate:

a) valoarea salariului de bază minim brut pe ţară este de 1.900 lei

b) luna în care se depune declarația - august

c) numărul de luni rămase până la termenul legal de depunere a declaraţiei prevăzute la art. 122 din Codul fiscal este de 8 luni (august 2018 – martie 2019)

d) stabilirea bazei de calcul a contribuției

1.900 lei x 8 luni = 15.200 lei

e) determinarea contribuției de asigurări sociale de sănătate

15.200 lei x 10% = 1.520 lei

20^2 . (1) În aplicarea prevederilor art 183 din Codul fiscal, privind încetarea plății contribuției de asigurări sociale de sănătate, contribuabilii depun declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, inclusiv în situaţia în care au depus anterior „Declaraţia pentru stabilirea obligațiilor de plată cu titlu de contribuție de asigurări sociale de sănătate datorată de persoanele fizice care nu realizează venituri sau alte categorii de persoane prevăzute la art.180 din Codul fiscal" și își recalculează obligația de plată reprezentând contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată pentru anul în curs.

(2) Exemplu privind aplicarea prevederilor art. 183 din Codul fiscal

O persoană care nu realizează venituri în anul 2018 depune declarația unică privind impozitul pe venit și contribuții sociale datorate de persoanele fizice la data de 15 august 2018, prin care optează pentru plata contribuției de asigurări sociale de sănătate.

Baza de calcul al contribuției o reprezintă echivalentul a 6 salarii de bază minime brute pe ţară.

Persoana fizică datorează un CASS în valoare de 1.140 lei (1.900 lei x 6 luni x 10%)

Persoana fizică începe să realizeze venituri din salarii şi asimilate salariilor începând cu luna noiembrie 2018.

Persoana fizică îşi recalculează obligaţia de plată reprezentând contribuţia de asigurări sociale de sănătate datorată pentru anul în curs şi depune la organul fiscal competent, în termen de 30 de zile de la data la care a intervenit evenimentul, declaratia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice.

Recalculare pentru perioada în care persoana fizică a beneficiat de opțiunea de la art. 180 alin.(3) din Codul fiscal:

a) rectificare bază de calcul:

6 salarii minime brute x 1900 lei = 11.400 lei la care adatorează CASS în sumă de 1.140 lei (11.400 lei x 10%)

11.400 lei : 12 luni = 950 lei

950 lei x 3 luni (august 2018 – octombrie 2018) = 2.850 lei (baza de calcul recalculată)

b) determinare contribuție datorată pentru perioada august – octombrie 2018

2.850 lei x 10% = 285 lei"

80. Capitolul IV „Contribuţiile asigurărilor pentru şomaj datorate bugetului asigurărilor pentru şomaj" al titlului V „Contribuţii sociale obligatorii", alcătuită din Secțiunile 1 și a 2-a, punctele 21 și 22, se abrogă.

81. Capitolul V „Contribuţia pentru concedii şi indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate” al titlului V „Contribuţii sociale obligatorii”, alcătuită din Secțiunile 1 și a 2-a, punctele 23 - 26, se abrogă.

82. Capitolul VI „Contribuţia de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale” al titlului V „Contribuţii sociale obligatorii”, alcătuită din Secțiunile 1 și a 2-a, punctele 27 și 28, se abrogă.

83. Capitolul VII „Contribuţia la Fondul de garantare pentru plata creanţelor salariale, datorată de persoanele fizice şi juridice care au calitatea de angajator potrivit art. 4 din Legea nr. 200/2006 privind constituirea şi utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanţelor salariale, cu modificările ulterioare”, alcătuită din Secțiunea 1, punctul 29, se abrogă.

84. După Capitolul VII al al titlului V „Contribuţii sociale obligatorii” se introduce un nou capitol, capitolul VIII „Contribuția asiguratorie pentru muncă”, cu următorul cuprins:

„ CAPITOLUL VIII

Contribuţia asiguratorie pentru muncă

SECŢIUNEA 1

Contribuabilii care datorează contribuţia asiguratorie pentru muncă

30. Persoanele fizice şi juridice care au calitatea de angajatori sau sunt asimilate acestora prevăzute la art. 220^1 lit. a) din Codul fiscal, includ şi contribuabilii care au calitatea de angajatori, respectiv persoanele fizice şi juridice, care nu au sediul, respectiv domiciliul sau reşedinţa în România şi care, potrivit legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale, precum şi a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, datorează în România contribuţia asiguratorie pentru muncă pentru salariaţii lor care sunt supuşi legislaţiei de asigurări sociale din România.

SECŢIUNEA a 2-a

Veniturile pentru care se datorează contribuţia, cota de contribuţie şi baza de calcul

31. (1) Sumele care se includ în câştigul brut realizat din salarii şi în veniturile asimilate salariilor, care reprezintă baza lunară de calcul al contribuţiei asiguratorie pentru muncă, sunt cele prevăzute la art. 220^4 alin. (1) din Codul fiscal, inclusiv cele prevăzute în normele metodologice de aplicare a art. 76 alin. (1) - (3) din Codul fiscal, cu excepţia veniturilor asupra cărora nu există obligaţia plăţii contribuţiei asiguratorie pentru muncă potrivit prevederilor art. 220^5 din Codul fiscal.

(2) În categoria sumelor prevăzute la art. 220^4 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal se includ indemnizaţiile persoanelor alese în consiliul de administraţie/comitetul director/consiliul superior, comitetul executiv/biroul permanent, comisia de disciplină şi altele asemenea prevăzute de lege.

(3) Sumele care depăşesc limita prevăzută la art. 220^4 alin. (1) lit. h) - k) din Codul fiscal reprezintă venit asimilat salariilor şi se cuprind în baza de calcul al contribuţiei asiguratorie pentru muncă, determinată prin cumularea cu veniturile din salarii şi asimilate salariilor aferente lunii respective.

(4) În înţelesul prevederilor art. 220^4 alin. (1) lit. h) - k) din Codul fiscal, prin străinătate se înţelege orice alt stat, respectiv orice stat membru al Uniunii Europene, al Spaţiului Economic European sau al Confederaţiei Elveţiene, orice stat cu care România a încheiat un acord bilateral de securitate socială, precum şi orice stat care nu face parte din Uniunea Europeană, Spaţiul Economic European sau din Confederaţia Elveţiană."

E. TITLUL VI - Impozitul pe veniturile obţinute din România de nerezidenţi şi impozitul pe reprezentanţele firmelor străine înfiinţate în România

85. La punctul 20 alineatul (2) se modifică şi va avea următorul cuprins:

"(2) Pentru aplicarea prevederilor convenţiilor de evitare a dublei impuneri în cazul persoanelor fizice nerezidente care obţin câştiguri din transferul titlurilor de valoare şi operaţiunea nu se efectuează printr-un intermediar, precum şi în cazul persoanelor juridice străine care obţin câştiguri din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deţinute la o persoană juridică română, certificatul de rezidenţă fiscală sau documentul prevăzut la pct. 19 alin. (1) se depune la societatea ale cărei titluri de valoare/titluri de participare sunt transferate, respectiv sunt vândute-cesionate. O copie legalizată a certificatului de rezidenţă fiscală sau a documentului prevăzut la pct. 19 alin. (1), însoţită de o traducere autorizată în limba română, se va anexa la declaraţia care se depune la organul fiscal competent."

86. Punctul 21 se modifică şi va avea următorul cuprins:

"21. Prevederile titlului II sau IV din Codul fiscal, în ceea ce priveşte determinarea, stabilirea, declararea şi plata impozitului asupra rezultatului fiscal din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deţinute la o persoană juridică română, respectiv a câştigului/pierderii din transferul titlurilor de valoare sunt aplicabile persoanelor nerezidente în condiţiile neprezentării certificatului de rezidenţă fiscală sau atunci când România nu are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri cu statul de rezidenţă al beneficiarului acestor profituri/câştiguri ori în cazul în care, prin

convenţie, România are dreptul de impunere asupra profitului/câştigului. Declarația se depune de persoana nerezidentă la organul fiscal competent.”

87. La punctul 22 alineatul (3) se abrogă.

88. Secțiunea a 2-a ”Stabilirea impozitului”, punctul 25 se abrogă.

F. Titlul VII – Taxa pe valoarea adăugată

89. La pct. 3, după alineatul (14) se introduce un alineat nou, alin. (15), cu următorul cuprins:

“(15) În sensul art. 268 alin. (10) din Codul fiscal, operaţiunile efectuate în cadrul proiectelor de cercetare-dezvoltare şi inovare nu se cuprind în sfera TVA dacă rezultatele cercetării nu sunt transferate altei persoane, în acest caz nefiind îndeplinită prima condiție prevăzută la art. 268 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal pentru ca acestea să fie operațiuni impozabile din punct de vedere al TVA, respectiv să constituie sau să fie asimilate, conform prevederilor art. 270 - 272 din Codul fiscal, unor livrări de bunuri sau prestări de servicii, în sfera taxei. Persoanele impozabile care realizează activități de cercetare – dezvoltare în vederea desfășurării activității lor economice, își pot exercita dreptul de deducere a taxei aferente achizițiilor destinate realizării acestor activități, în limitele şi în condiţiile prevăzute la art. 297 – 300 din Codul fiscal, chiar dacă rezultatele cercetării nu sunt transferate altei persoane. În situația în care rezultatele cercetării se transferă altei persoane, operațiunile respective reprezintă livrări de bunuri/prestări de servicii care sunt impozabile din punct de vedere al TVA în măsura în care sunt îndeplinite condiția referitoare la plată prevăzută la art. 268 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal și celelalte condiții de la art. 268 alin. (1) lit. c) și d) din Codul fiscal.”

90. La pct. 4, după alineatul (13) se introduce un alineat nou, alin. (14), cu următorul cuprins:

“(14) În aplicarea prevederilor art. 269 alin. (1) din Codul fiscal, organismele de gestiune colectivă a drepturilor de autor și a drepturilor conexe, astfel cum acestea sunt definite de art. 124 din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare, sunt considerate persoane impozabile.”

91. La pct. 8, după alineatul (11) se introduc două alineate noi, alin. (12) şi (13), cu următorul cuprins:

“(12) În aplicarea art. 271 din Codul fiscal, titularii drepturilor de reproducere nu efectuează o prestare de servicii, în sensul TVA, în favoarea producătorilor și a importatorilor de suporturi neînregistrate și de aparate de înregistrare și de reproducere de la care organismele de gestiune colectivă a drepturilor de autor și a drepturilor conexe percep pe seama acestor titulari, însă în nume propriu, remunerații compensatorii pentru vânzarea acestor aparate și suporturi. Prevederile art. 271 alin. (2) din Codul fiscal nu se aplică pentru colectarea remunerației compensatorii pentru copia privată, aceasta nereprezentând contravaloarea unei prestări de servicii în sfera TVA. Organismele de gestiune colectivă realizează o prestare de servicii în sfera taxei către titularii drepturilor de reproducere, a cărei contrapartidă este reprezentată de comisionul de gestiune reținut din sumele colectate.

(13) Prevederile art. 271 alin. (2) din Codul fiscal sunt aplicabile pentru alte sume decât cele prevăzute la alin. (12), colectate de organismele de gestiune colectivă a drepturilor de autor și a drepturilor conexe, provenite din drepturile gestionate.”

G. Titlul VIII - Accize și alte taxe speciale

92. La punctul 1 alineatul (1) se abrogă

93. La punctul 8 alineatele (31), (35), (39) și (40) se modifică și vor avea următorul cuprins:

”(31) Cuantumul garanţiei stabilite prin actualizare se comunică antrepozitarului autorizat/destinatarului înregistrat/expeditorului înregistrat/importatorului autorizat prin decizie emisă de autoritatea vamală teritorială, care va face parte integrantă din autorizaţia de antrepozit fiscal/destinatar înregistrat/expeditor înregistrat/importator autorizat. O copie a deciziei se transmite şi autorității fiscale teritoriale. Termenul de constituire a garanţiei astfel stabilite va fi de cel mult 30 de zile lucrătoare de la data comunicării deciziei.

(...)

(35) Garanţiile constituite de antrepozitarii autorizaţi se depun la autoritatea fiscală teritorială în termen de maximum 30 de zile lucrătoare de la data când devine valabilă autorizaţia. Diferenţele rezultate din actualizarea sau executarea garanţiei constituite de antrepozitarii autorizaţi, destinatarii înregistraţi, expeditorii înregistraţi, importatorii autorizaţi şi reprezentanţii fiscali se regularizează prin depunerea la autoritatea fiscală teritorială, în termen de maximum 30 de zile lucrătoare de la data actualizării sau executării garanţiei, după caz, a unui depozit în numerar sau a unei garanţii personale. În termen de 5 zile lucrătoare de la data constituirii/reîntregirii garanţiei,

autoritatea fiscală teritorială transmite la autoritatea vamală teritorială o copie a documentului care atestă constituirea/reîntregirea garanţiei.

(...)

(39) În cazul antrepozitarului autorizat, destinatarului înregistrat şi expeditorului înregistrat, autoritatea fiscală teritorială aprobă reducerea garanţiei, la cerere, după cum urmează:

a) cu 50%, în situaţia în care în ultimii 2 ani consecutivi de activitate pentru care a fost autorizat nu a înregistrat obligaţii fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenţia Naţională de Administrare Fiscală, în sensul art. 157 din Codul de procedură fiscală, pentru care s-a dispus executarea garanţiei şi a fost începută procedura de executare silită;

b) cu 75%, în situaţia în care în ultimii 3 ani consecutivi de activitate pentru care a fost autorizat nu a înregistrat obligaţii fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenţia Naţională de Administrare Fiscală, în sensul art. 157 din Codul de procedură fiscală, pentru care s-a dispus executarea garanţiei şi a fost începută procedura de executare silită.

(40) Nivelul de reducere a garanţiei stabilit potrivit prevederilor alin. (39) rămâne în vigoare până la o decizie ulterioară a autorității fiscale teritoriale, chiar dacă în acest interval de timp a intervenit actualizarea garanţiei."

94. La punctul 14 alineatele (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Orice operator economic aflat în una dintre situaţiile prevăzute la alin. (2) este obligat ca înainte de producţia, vânzarea sau utilizarea produselor să adreseze o solicitare către autoritatea fiscală teritorială, pentru încadrarea produselor respective din punctul de vedere al nivelului accizelor. Solicitarea este însoţită obligatoriu de încadrarea tarifară a produsului efectuată de autoritatea vamală centrală, precum şi de avizul unui institut ori al unei societăţi prevăzute la pct. 25 alin. (1), referitor la asimilarea produsului respectiv cu un produs energetic echivalent pentru care este stabilit un nivel al accizelor. Asimilarea unui produs cu un produs energetic echivalent pentru care este stabilit un nivel al accizelor produce efecte numai în ceea ce privește nivelul accizelor aplicabil pentru respectivul produs și nu are consecințe în ceea ce privește aplicarea secțiunilor a 9-a „Regimul de antrepozitare" și a 16-a „Deplasarea și primirea produselor accizabile aflate în regim suspensiv de accize".

(4) Pe lângă documentele prevăzute la alin. (3), operatorul economic, altul decât antrepozitarul autorizat, va depune la autoritatea fiscală teritorială şi următoarele documente:

a) copia certificatului de înregistrare la oficiul registrului comerţului;

b) certificatul constatator eliberat de oficiul registrului comerţului, din care să rezulte obiectul de activitate al operatorului economic;

c) confirmarea organului fiscal cu privire la calitatea operatorului economic de plătitor de accize;

d) autorizaţia de mediu sau avizul de mediu, după caz.”

95. La punctul 15 alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) În aplicarea art. 356 alin. (2) din Codul fiscal, distribuitorii și redistribuitorii prevăzuți la alin.(1) au obligația de înregistrare la autoritatea fiscală teritorială . Înregistrarea se face pe baza unei cereri care se întocmește potrivit modelului prezentat în anexa nr. 5, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

(3) În aplicarea art. 356 alin.(3) din Codul fiscal, în cazul gazului natural provenit de la un distribuitor sau redistribuitor stabilit în alt stat membru, plata accizelor se efectuează de către un operator economic desemnat de acel distribuitor sau redistribuitor pentru a-l reprezenta în România. Desemnarea persoanei care reprezintă distribuitorul sau redistribuitorul din alt stat membru se realizează potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală. Operatorul economic desemnat are obligaţia de a se înregistra la autoritatea fiscală teritorială în calitatea sa de reprezentant al furnizorului extern și de a se înregistra ca plătitor de accize.”

96. La punctul 16 alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) În aplicarea art. 357 din Codul fiscal, operatorii economici care extrag cărbune, produc cocs, precum şi cei care efectuează achiziţii intracomunitare sau importă astfel de produse se înregistrează la autoritatea fiscală teritorială. Înregistrarea se face pe baza unei cereri care se întocmește potrivit modelului prezentat în anexa nr. 5 și este însoțită de documentele menționate în aceasta.”

97. La punctul 17 alineatele (4) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Operatorii economici prevăzuți la alin. (1) se înregistrează la autoritatea fiscală teritorială . Înregistrarea se face pe baza unei cereri care se întocmește potrivit modelului prezentat în anexa nr. 5.

(5) În aplicarea art. 358 alin. (6) din Codul fiscal, în cazul energiei electrice provenite de la un distribuitor sau redistribuitor stabilit în alt stat membru, plata accizelor se efectuează de către un operator economic desemnat de acel distribuitor sau redistribuitor pentru a-l reprezenta în România. Desemnarea persoanei care reprezintă distribuitorul sau redistribuitorul din alt stat membru se realizează potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală. Operatorul economic desemnat are obligaţia de a se înregistra la autoritatea fiscală teritorială în calitatea sa de reprezentant al furnizorului extern și de a se înregistra ca plătitor de accize.”

98. Secţiunea a 8-a „Autorizarea operatorilor economici care desfăşoară activităţi cu

produse accizabile în regim suspensiv de accize" a capitolului I „Regimul accizelor armonizate" cuprinzând punctele 18 – 20, se abrogă.

99. La punctul 21 alineatul (18) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(18) În cazul în care în timpul anului micul producător de vinuri liniştite înregistrează o producţie mai mare de 1.000 hl de vin şi doreşte să continue această activitate, este obligat ca în termen de 15 zile lucrătoare de la data înregistrării acestui fapt să depună cerere la autoritatea vamală teritorială pentru autorizarea ca antrepozitar autorizat. Până la obţinerea autorizaţiei producătorul poate desfăşura numai activitate de producţie, dar nu şi de comercializare. După obţinerea autorizaţiei de antrepozit fiscal, indiferent de producţia realizată în perioada următoare, producătorul nu mai poate reveni la statutul de mic producător de vinuri liniştite."

100. Punctul 29 se modifică și va avea următorul cuprins:

„29. În termen de 30 de zile lucrătoare de la depunerea documentației complete, autoritatea vamală teritorială întocmește un referat care să cuprindă fie propunerea de aprobare, fie propunerea de respingere a cererii de autorizare, după caz, precum și aspectele avute în vedere la fundamentarea acestei propuneri. Referatul se înaintează împreună cu documentația completă către autoritatea fiscală teritorială."

101. La punctul 30 alineatele (7) și (10) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(7) Autoritatea vamală teritorială transmite o copie a documentului prevăzut la alin. (4), precum şi a oricăror altor documente anexate de către antrepozitarul autorizat către autoritatea fiscală teritorială.

(...)

(10) Până pe data de 31 iulie, respectiv 31 ianuarie a fiecărui an, inclusiv, autorităţile vamale teritoriale verifică şi transmit către autoritatea fiscală teritorială, o situaţie privind îndeplinirea condiţiei prevăzute la alin. (8) de către antrepozitarii autorizaţi pentru depozitarea produselor accizabile, precum şi propuneri, după caz."

102. La punctul 31 alineatele (2) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Pentru obţinerea autorizaţiei, instituţiile care gestionează rezerva de stat şi rezerva de mobilizare depun o cerere la autoritatea fiscală teritorială , potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 10.

(...)

(4) Pentru obţinerea autorizaţiei, operatorii economici care constituie şi menţin stocurile de

urgenţă depun la autoritatea fiscală teritorială o cerere potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 10. Cererea este însoţită de documentul transmis operatorului economic de către Ministerul Economiei, din care rezultă produsele energetice şi cantităţile de produse energetice care reprezintă stocurile de urgenţă pe care acesta are obligaţia să le constituie şi să le menţină.”

103. La punctul 32 alineatul (1) se abrogă.

104. La punctul 32 alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Autorizaţia pentru un antrepozit fiscal are ca dată de începere a valabilității data de 1 a lunii următoare celei în care a fost aprobată cererea de autorizare.”

105. La punctul 33 alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) În sensul prevederilor art. 365 alin. (5) din Codul fiscal, antrepozitarii autorizaţi pot solicita autorității fiscale teritoriale modificarea autorizaţiei atunci când constată erori în redactarea autorizaţiei de antrepozit fiscal. În alte situaţii cum ar fi introducerea unui nou produs accizabil în nomenclatorul de fabricatie sau înscrierea de noi materii prime accizabile în autorizatia de antrepozit fiscal, solicitările se depun la autoritatea vamală teritorială care după ce le analizează le transmite, împreună cu propunerea de soluționare, către autoritatea fiscală teritorială.”

106. La punctul 35 alineatele (4) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) În termen de 30 de zile de la depunerea cererilor potrivit prevederilor alin. (1) şi (2) autoritatea vamală teritorială înaintează documentaţiile complete către autoritatea fiscală teritorială, însoţite de un referat care să curprindă fie propunerea de aprobare, fie propunerea de respingere a cererii de autorizare, după caz, precum și aspectele avute în vedere la luarea acestei decizii.

(5) Autoritatea fiscală teritorială poate solicita antrepozitarului autorizat orice informaţie şi documente pe care le consideră necesare cu privire la:

a) amplasarea şi natura antrepozitului fiscal;

b) tipurile, caracteristicile fizico-chimice şi cantităţile de produse accizabile ce urmează a fi produse şi/sau depozitate în antrepozitul fiscal;

c) capacitatea antrepozitarului autorizat de a asigura garanţia.”

107. La punctul 36 alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Modificarea autorizaţiilor de antrepozitar autorizat ca urmare a schimbării sediului

social, a denumirii sau a formei de organizare este valabilă de la data aprobării de către autoritatea fiscală teritorială.”

108. La punctul 37 alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) În aplicarea art. 367 alin. (1) din Codul fiscal, autoritatea fiscală teritorială stabileşte în sarcina antrepozitarilor autorizați o garanţie care să acopere riscul neplăţii accizelor pentru produsele accizabile produse şi/sau depozitate în fiecare antrepozit fiscal, precum și riscul neplăţii accizelor pentru produsele accizabile deplasate în regim suspensiv de accize, în cazul circulaţiei intracomunitare.”

109. La punctul 39 alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) În aplicarea art. 367 alin. (1) lit. j) din Codul fiscal, antrepozitarul autorizat care intenţionează să aducă modificări asupra datelor iniţiale în baza cărora a fost emisă autorizaţia de antrepozitar, are obligația să anunțe la autoritatea vamală teritorială intenția sa de modificare cu cel puțin 5 zile înainte de producerea acesteia. Aceasta obligație se referă inclusiv la menționarea oricărui produs accizabil ce urmează a fi obținut în baza unei documentații diferite față de cea care a stat la baza emiterii autorizației. Atunci când intenţia de modificare atrage modificarea autorizaţiei, autoritatea vamală comunică această intenţie autorității fiscale teritoriale, însoțită de propunerea de modificare a autorizației. În cazul modificărilor care se înregistrează la oficiul registrului comerţului, antrepozitarul autorizat are obligaţia de a prezenta autorității fiscale teritoriale documentul, în fotocopie, care atestă realizarea efectivă a modificării, în termen de 30 de zile de la data emiterii acestui document.”

110. La punctul 40 alineatele (1), (2), (3), (4), (5), (10), (11) și (13) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) În aplicarea prevederilor art. 369 din Codul fiscal, în baza actelor de control emise de organele de specialitate prin care sunt consemnate încălcări ale prevederilor legale în domeniul accizelor, autoritatea fiscală teritorială dispune suspendarea, cu excepţia cazului prevăzut la art. 433 din Codul fiscal, revocarea sau anularea autorizaţiilor de antrepozit fiscal, după caz.

(2) Actele de control prevăzute la alin. (1), încheiate de către alte autorități decât autoritatea vamală, temeinic justificate, în care sunt consemnate faptele care generează consecinţe fiscale, se comunică birourilor vamale de interior/frontieră în a căror rază de competență se află operatorul economic, sau, în cazul operatorilor economici mari contribuabili, la structura de specialitate din cadrul Direcției Generale a Vămilor, în vederea analizării măsurilor ce se impun. Autoritatea vamală teritorială analizează actele de control și transmite autorității fiscale teritoriale, dacă situația o

impune, propunerea de anulare, revocare sau de suspendare a autorizației de antrepozit fiscal. În situația actelor de control încheiate de autoritatea vamală competentă, temeinic justificate, în care sunt consemnate faptele care generează consecinţe fiscale, acestea se comunică autorității fiscale teritoriale, în termen de două zile lucrătoare de la finalizare, cu propunerea de anulare, revocare sau de suspendare a autorizației de antrepozit fiscal.

(3) Decizia autorității fiscale teritoriale se aduce la cunoştinţa antrepozitarului autorizat sancţionat. Totodată, această decizie se aduce la cunoştinţa autorităţii vamale teritoriale, care, în maximum 48 de ore de la data la care decizia produce efecte, procedează la verificarea stocurilor de produse deţinute de operatorul economic la acea dată.

(4) Nu se impune transmiterea unei propuneri de revocare sau de suspendare a autorizaţiei de antrepozit fiscal, atunci când deficienţele constatate nu generează consecinţe fiscale şi organul de control constată remedierea acestora în termen de 10 zile lucrătoare de la data comunicării actului de control.

(5) Cu excepţia cazului prevăzut la art. 433 din Codul fiscal, autoritatea fiscală teritorială dispune încetarea suspendării autorizaţiei de antrepozit fiscal, în baza referatului emis în acest sens de aceeaşi autoritate care a efectuat controlul cu privire la înlăturarea deficienţelor.

(...)

(10) În cazul revocării autorizaţiei, o nouă autorizaţie poate fi emisă de autoritatea fiscală teritorială numai după o perioadă de cel puţin 180 de zile de la data revocării, respectiv de la data la care decizia de revocare a autorizaţiei de antrepozit fiscal produce efecte conform art. 369 alin. (6) din Codul fiscal. În situaţia în care antrepozitarul autorizat contestă decizia de revocare la autoritatea competentă prevăzută la art. 336 pct. 4 lit. b) din Codul fiscal sau la instanţa de judecată, la calculul termenului de 180 de zile se au în vedere perioadele în care decizia de revocare a produs efecte.

(11) Cererea de renunţare la un antrepozit fiscal, în care se menţionează motivele avute în vedere, se depune la autoritatea vamală teritorială. Această autoritate are obligaţia de a verifica dacă la data depunerii cererii antrepozitarul autorizat deţine stocuri de produse accizabile şi dacă au fost respectate prevederile legale în domeniul accizelor. După verificare, cererea de renunţare însoţită de actul de verificare se transmit autorității fiscale teritoriale, care procedează la revocarea autorizaţiei.

(...)

(13) Cererea de renunţare la autorizaţia emisă pentru un antrepozit fiscal, după ce autoritatea fiscală teritorială a decis revocarea sau anularea autorizaţiei din alte motive, nu produce efecte juridice pe perioada în care decizia de revocare ori de anulare, după caz, se află în procedura prevăzută de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările şi completările ulterioare.”

111. La capitolul I secțiunea a 10-a, subsecţiunea 1 „Reguli generale” alcătuită din punctul 41, se abrogă.

112. La punctul 42 alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), autorizarea ca destinatar înregistrat a operatorului economic care deţine autorizaţie de utilizator final se realizează în baza cererii depuse în acest scop la autoritatea fiscală teritorială. Cererea se depune exclusiv pentru tipurile și cantitățile de produse accizabile înscrise în autorizația de utilizator final și este însoţită de următoarele documente:

a) certificatul de înregistrare la oficiul registrului comerţului;

b) copie de pe autorizaţia de utilizator final deţinute de solicitant, valabilă la data depunerii cererii;

c) copie de pe contractele încheiate cu antrepozitarii autorizaţi din statele membre de expediere şi codurile de acciză ale acestora;

d) declaraţia pe propria răspundere privind locurile unde urmează a fi primite produsele şi scopul pentru care sunt achiziţionate;

e) denumirea produsului, încadrarea tarifară (codul NC) şi încadrarea în nomenclatorul codurilor de produse accizabile.”

113. Punctul 44 se modifică și va avea următorul cuprins:

„44. (1) În aplicarea prevederilor art. 373 alin. (1) din Codul fiscal, cu excepţia situaţiei prevăzute la pct. 42 alin. (3), în termen de 30 de zile de la depunerea de către solicitant a documentaţiei complete, autoritatea vamală teritorială transmite cererea, însoţită de documentaţia completă şi de un referat care cuprinde propunerea de aprobare a cererii, la autoritatea fiscală teritorială. Din cuprinsul referatului trebuie să rezulte cu claritate faptul că solicitantul îndeplineşte condiţiile de autorizare.

(2) După analizarea documentelor depuse de solicitant şi a referatului întocmit de autoritatea vamală teritorială, dacă sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la art. 372 din Codul fiscal şi la pct. 43, autoritatea fiscală teritorială aprobă cererea de autorizare ca destinatar înregistrat. În acest caz autorizaţia de destinatar înregistrat are termen de valabilitate nelimitat.

(3) După analizarea documentelor depuse de solicitant potrivit pct. 42 alin. (3), dacă sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la art. 372 din Codul fiscal şi la pct. 43, autoritatea fiscală teritorială aprobă cererea de autorizare ca destinatar înregistrat a operatorului care deţine autorizaţie de

utilizator final. În acest caz autorizaţia de destinatar înregistrat este valabilă atât timp cât este valabilă autorizaţia de utilizator final. Autoritatea vamală teritorială care a emis autorizaţia de utilizator final are obligaţia de a comunica la autoritatea fiscală teritorială data de la care valabilitatea autorizaţiei de utilizator final încetează, în vederea operării în sistemul informatic.

(4) În situaţiile prevăzute la pct. 43 alin. (2) şi (3), autorizaţia de destinatar înregistrat conţine, în aplicaţia informatică, opţiunea de livrare directă.

(5) În situaţiile prevăzute la alin. (2) şi (3), autoritatea fiscală teritorială comunică în scris autorizaţia de destinatar înregistrat la autoritatea vamală teritorială, care la rândul său o comunică solicitantului.

(6) În aplicarea art. 373 alin. (7) din Codul fiscal, autorizaţia de destinatar înregistrat se modifică din oficiu de către autoritatea fiscală teritorială, în cazul în care se constată că în cuprinsul acesteia există erori materiale. În acest caz termenul de începere a valabilităţii autorizaţiei de destinatar înregistrat modificate rămâne cel de începere a valabilităţii autorizaţiei emise iniţial.

(7) În aplicarea art. 373 alin. (8) din Codul fiscal, destinatarii înregistraţi pot solicita autorității fiscale teritoriale modificarea autorizaţiei atunci când constată erori în redactarea autorizaţiei. În situaţia în care intervin modificări faţă de datele înscrise în autorizaţie, destinatarii înregistraţi solicită modificarea autorizației la autoritatea vamală teritorială, prin depunerea unei cereri, cu respectarea următoarelor condiții:

a) pentru fiecare nouă locaţie proprie în care urmează a se realiza primirea produselor accizabile, cererea trebuie însoţită de dovada dreptului de deţinere sub orice formă legală a spaţiului şi de certificatul constatator care dovedeşte înscrierea la oficiul registrului comerţului ca punct de lucru;

b) în cazul modificării datelor de identificare ale destinatarului înregistrat, în termen de 30 de zile de la data înregistrării modificării, acesta trebuie să depună pe lângă cerere şi actul adiţional/hotărârea asociaţilor, certificatul de înscriere de menţiuni la oficiul registrului comerţului şi, după caz, cazierele judiciare ale administratorilor şi certificatul de înregistrare la oficiul registrului comerţului;

c) dacă modificările care intervin se referă la tipul produselor accizabile, cererea se depune cu cel puţin 60 de zile calendaristice înainte de recepţia produselor şi este însoţită de lista produselor accizabile, indicându-se codul NC, codul de încadrare în nomenclatorul codurilor de produse accizabile, precum şi cantitatea de produse accizabile primite în regim suspensiv de accize, estimată la nivelul unui an.

(8) Autoritatea vamală teritorială efectuează verificări şi transmite documentaţia autorității fiscale teritoriale, împreună cu un referat care cuprinde fie propunerea de aprobare, fie propunerea de respingere a cererii de modificare a autorizaţiei de destinatar înregistrat.

(9) Autorizaţia de destinatar înregistrat modificată ca urmare a prevederilor alin. (7) este

valabilă de la data emiterii acesteia.

(10) Produsele accizabile primite în regim suspensiv de accize de către destinatarul înregistrat sunt însoţite de exemplarul pe suport hârtie al documentului administrativ electronic, conform pct. 126 alin. (7).

(11) În cazul pierderii autorizaţiei de destinatar înregistrat, titularul autorizaţiei anunţă pierderea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a. În baza documentului care atestă că anunţul referitor la pierdere a fost înaintat spre publicare în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, autoritatea emitentă a autorizaţiei eliberează, la cerere, un duplicat al acesteia."

114. Punctul 45 se modifică şi va avea următorul cuprins:

„45. (1) În aplicarea prevederilor art. 374 alin. (1) din Codul fiscal, cu excepţia situaţiei prevăzute la pct. 42 alin. (3), dacă în termen de 30 de zile de la depunerea documentaţiei complete, autoritatea vamală teritorială constată că operatorul economic solicitant nu îndeplineşte condiţiile pentru a fi propus în vederea autorizării , aceasta întocmeşte un referat prin care propune respingerea cererii de autorizare, care conţine motivele ce au condus la luarea acestei decizii, pe care îl transmite la autoritatea fiscală teritorială.

(2) După analizarea documentelor depuse de solicitant şi a referatului întocmit de autoritatea vamală teritorială prevăzut la alin. (1), dacă nu sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la art. 372 din Codul fiscal şi la pct. 43, autoritatea fiscală teritorială respinge cererea de autorizare ca destinatar înregistrat.

(3) În situaţia prevăzută la pct. 42 alin. (3), după analizarea documentelor depuse de solicitant, dacă nu sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la art. 372 din Codul fiscal şi la pct. 43, autoritatea fiscală teritorială respinge cererea de autorizare ca destinatar înregistrat a operatorului care deţine autorizaţie de utilizator final."

115. La punctul 46 alineatul (1) se modifică şi va avea următorul cuprins:

„(1) În aplicarea prevederilor art. 375 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, destinatarul înregistrat prevăzut la art. 371 alin. (1) din Codul fiscal este obligat să garanteze plata accizelor conform prevederilor de la pct. 8 alin. (20), iar destinatarul înregistrat care primeşte doar ocazional produse accizabile prevăzut la art. 371 alin. (2) din Codul fiscal este obligat să garanteze plata accizelor conform prevederilor de la pct. 8 alin. (21)."

116. La punctul 47 alineatul (1) se abrogă.

117. Punctul 50 se modifică şi va avea următorul cuprins:

„50. (1) În aplicarea art. 381 alin. (1) din Codul fiscal, în termen de 15 zile de la data depunerii de către solicitant a documentaţiei complete potrivit pct. 49, autoritatea vamală teritorială transmite cererea prevăzută la pct. 48 alin. (2), însoţită de documentaţia aferentă şi de un referat care cuprinde propunerea de aprobare a cererii de autorizare, la autoritatea fiscală teritorială. Din cuprinsul referatului trebuie să rezulte cu claritate faptul că solicitantul îndeplineşte condiţiile de autorizare.

(2) După analizarea referatului întocmit de autoritatea vamală teritorială şi a documentelor depuse de solicitant, dacă sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la art. 380 din Codul fiscal şi la pct. 49, autoritatea fiscală teritorială aprobă cererea de autorizare ca expeditor înregistrat. Autorizaţia de expeditor înregistrat are termen de valabilitate nelimitat.

(3) În aplicarea art. 381 alin. (6) din Codul fiscal, autorizaţia de expeditor înregistrat se modifică din oficiu de către autoritatea fiscală teritorială, în cazul în care se constată că în cuprinsul acesteia există erori materiale. În acest caz termenul de începere a valabilităţii autorizaţiei modificate de expeditor înregistrat rămâne cel de începere a valabilităţii autorizaţiei emise iniţial.

(4) În aplicarea prevederilor art. 381 alin. (7) din Codul fiscal, expeditorii înregistraţi pot solicita autorității fiscale teritoriale modificarea autorizaţiei atunci când constată erori în redactarea autorizaţiei. În situaţia în care intervin modificări faţă de datele înscrise în autorizaţie, expeditorii înregistraţi solicită modificarea autorizației la autoritatea vamală teritorială, prin depunerea unei cereri, cu respectarea următoarelor condiții:

a) pentru un nou loc de import, cererea trebuie depusă cu cel puţin 15 zile înainte de punerea în liberă circulaţie a produselor;

b) dacă se modifică datele de identificare ale expeditorului înregistrat, cererea trebuie depusă în termen de 30 de zile de la data înregistrării modificării, însoţită de actul adiţional/hotărârea asociaţilor, certificatul de înscriere de menţiuni la oficiul registrului comerţului şi, după caz, cazierele judiciare ale administratorilor şi certificatul de înregistrare la oficiul registrului comerţului;

c) dacă se modifică tipul produselor accizabile, cererea trebuie depusă cu cel puţin 30 de zile înainte de punerea în liberă circulaţie a produselor.

(5) Autoritatea vamală teritorială efectuează verificări şi transmite documentaţia autorității fiscale teritoriale, împreună cu un referat care cuprinde fie propunerea de aprobare, fie propunerea de respingere a cererii de modificare a autorizaţiei. Autorizaţia de expeditor înregistrat modificată conform prevederilor alin. (4) este valabilă de la data emiterii acesteia.

(6) În cazul pierderii autorizaţiei de expeditor înregistrat, titularul autorizaţiei anunţă pierderea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.

(7) În baza documentului care atestă că anunţul referitor la pierdere a fost înaintat spre

publicare în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, autoritatea fiscală teritorială eliberează, la cerere, un duplicat al autorizaţiei.”

118. Punctul 51 se modifică şi va avea următorul cuprins:

„51. (1) În aplicarea art. 382 alin. (1) din Codul fiscal, dacă în termen de 15 de zile de la depunerea documentaţiei complete potrivit pct. 48, autoritatea vamală teritorială constată că operatorul economic solicitant nu îndeplineşte condiţiile pentru a fi propus în vederea autorizării, aceasta întocmeşte un referat prin care propune respingerea cererii de autorizare, care conţine motivele ce au condus la luarea acestei decizii, pe care îl transmite la autoritatea fiscală teritorială.

(2) După analizarea documentelor depuse de solicitant şi a referatului întocmit de autoritatea vamală teritorială prevăzut la alin. (1), dacă nu sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la art. 380 din Codul fiscal şi la pct. 49, autoritatea fiscală teritorială respinge cererea de autorizare ca expeditor înregistrat.”

119. La capitolul I secţiunea a 12-a, subsecţiunea 1 „Reguli generale” alcătuită din punctul 53, se abrogă.

120. Punctul 56 se modifică şi va avea următorul cuprins:

„56. (1) În aplicarea art. 389 alin. (1) din Codul fiscal, în termen de 15 zile de la data depunerii de către solicitant a documentaţiei complete, autoritatea vamală teritorială transmite cererea prevăzută la pct. 54 alin. (1), însoţită de documentaţia aferentă şi de un referat care cuprinde propunerea de aprobare a cererii, la autoritatea fiscală teritorială. Din cuprinsul referatului trebuie să rezulte cu claritate faptul că solicitantul îndeplineşte condiţiile de autorizare.

(2) După analizarea referatului întocmit de autoritatea vamală teritorială şi a documentelor depuse de solicitant, dacă sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la art. 388 din Codul fiscal şi la pct. 55, autoritatea fiscală teritorială aprobă cererea de autorizare ca importator autorizat. Autorizaţia de importator autorizat are termen de valabilitate nelimitat.

(3) În aplicarea art. 389 alin. (6) din Codul fiscal, autorizaţia de importator autorizat se modifică din oficiu de către autoritatea fiscală teritorială, în cazul în care se constată că în cuprinsul acesteia există erori materiale. În acest caz termenul de începere a valabilităţii autorizaţiei modificate de importator autorizat rămâne cel de începere a valabilităţii autorizaţiei emise iniţial.

(4) În aplicarea prevederilor art. 389 alin. (7) din Codul fiscal, importatorii autorizaţi pot solicita autorităţii fiscale teritoriale modificarea autorizaţiei atunci când constată erori în redactarea autorizaţiei. În situaţia în care intervin modificări faţă de datele înscrise în autorizaţie, importatorii autorizaţi solicită modificarea autorizaţiei la autoritatea vamală teritorială, prin depunerea unei

cereri, cu respectarea următoarelor condiții:

a) dacă se modifică datele de identificare ale importatorului autorizat, cererea trebuie depusă în termen de 30 de zile de la data înregistrării modificării, însoţită de actul adiţional/hotărârea asociaţilor, certificatul de înscriere de menţiuni la oficiul registrului comerţului şi, după caz, cazierele judiciare ale administratorilor şi certificatul de înregistrare la oficiul registrului comerţului;

b) în situaţia în care modificările care intervin se referă la tipul produselor accizabile, cererea trebuie depusă cu cel puţin 60 de zile înainte de realizarea importului.

(5) Autoritatea vamală teritorială efectuează verificări şi transmite documentaţia autorităţii fiscale teritoriale, împreună cu un referat care cuprinde fie propunerea de aprobare, fie propunerea de respingere a cererii de modificare a autorizaţiei. Autorizaţia de importator autorizat modificată conform prevederilor alin. (4) este valabilă de la data emiterii acesteia.

(6) În cazul pierderii autorizaţiei de importator autorizat, titularul autorizaţiei anunţă pierderea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.

(7) În baza documentului care atestă că anunţul referitor la pierdere a fost înaintat spre publicare în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, autoritatea fiscală teritorială eliberează, la cerere, un duplicat al autorizației.”

121. Punctul 57 se modifică și va avea următorul cuprins:

„57. (1) În aplicarea art. 390 alin. (1) din Codul fiscal, dacă în termen de 15 de zile de la depunerea documentaţiei complete potrivit pct. 54, autoritatea vamală teritorială constată că operatorul economic solicitant nu îndeplineşte condiţiile pentru a fi propus în vederea autorizării, aceasta întocmeşte un referat prin care propune respingerea cererii de autorizare, care conţine motivele ce au condus la luarea acestei decizii, pe care îl transmite la autoritatea fiscală teritorială.

(2) După analizarea documentelor depuse de solicitant şi a referatului întocmit de autoritatea vamală teritorială prevăzut la alin. (1), dacă nu sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la art. 388 din Codul fiscal şi la pct. 55, autoritatea fiscală teritorială respinge cererea de autorizare ca importator autorizat.”

122. La punctul 74 alineatele (2), (6) și (8) se modifică și vor avea următorul cuprins:

(2) Beneficiază de scutire şi contractanţii forţelor armate aparţinând oricărui stat parte la Tratatul Atlanticului de Nord, aşa cum sunt definiţi în Acordul dintre părţile la tratatul Atlanticului de Nord cu privire la statutul forţelor lor, încheiat la Londra la 19 iunie 1951, precum şi Ministerul Apărării Naţionale si structurile cu personalitate juridică aflate în subordinea acestuia când achiziţionează produse accizabile pentru/sau în numele forţelor NATO.

(...)

(6) În cazul scutirilor prevăzute la art. 395 alin. (1) lit. c) şi, după caz, lit. d) din Codul fiscal, beneficiarul scutirii - persoană juridică se adresează Ministerului Apărării Naţionale sau structurilor cu personalitate juridică aflate în subordinea acestuia, în vederea determinării cantităţilor de produse accizabile care pot fi achiziționate în regim de scutire, pe grupele de produse prevăzute la art. 335 din Codul fiscal.

(...)

(8) După stabilirea cantităţilor de produse accizabile, Ministerul Afacerilor Externe, Ministerul Apărării Naţionale sau structurile cu personalitate juridică aflate în subordinea acestuia, după caz, va transmite autorităţii vamale teritoriale care deserveşte beneficiarul o situaţie centralizatoare cuprinzând cantităţile stabilite pentru fiecare beneficiar. Autoritatea vamală teritorială certifică, pe baza situației centralizatoare, certificatele de scutire pentru fiecare solicitant.

123. La punctul 78 alineatele (2) și (8) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) În România, formula admisă a fi utilizată pentru denaturarea completă a alcoolului, în concentraţie pe hectolitru de alcool pur, este următoarea: izopropanol (nr. CAS 67-63-0) 1 litru (chimic pur), metiletilcetonă (butanonă) (nr. CAS 78-93-3) 1 litru (chimic pură) şi benzoat de denatoniu (nr. CAS 3734-33-6) 1 gram (chimic pur).

(...)

(8) Operatorii economici utilizatori de alcool parţial denaturat, care, din motive sanitare, tehnice sau comerciale, nu pot folosi alcoolul parțial denaturat cu substanţele prevăzute la alin. (3), pot solicita avizul laboratorului vamal pentru utilizarea de către antrepozitele fiscale din România a substanţelor pe care ei le propun. Solicitarea trebuie să cuprindă motivele pentru care este necesară aprobarea acelui denaturant specific şi descrierea componentelor de bază ale denaturantului propus, precum şi declaraţia pe propria răspundere a faptului că celelalte componente ale produsului în care se utilizează alcoolul parțial denaturat nu intră în reacţie cu substanţele propuse ca denaturanţi, astfel încât să anuleze denaturarea. Acest aviz este eliberat numai pe baza analizelor de laborator efectuate mostrelor de alcool etilic parțial denaturat cu substanţele respective prezentate de producătorii în cauză. Avizul stă la baza documentaţiei necesare eliberării autorizaţiei de utilizator final."

124. La punctul 158 alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

(3) Situaţia privind cotele de piaţă ale antrepozitarilor autorizaţi pentru producţia şi/sau depozitarea de tutun prelucrat se comunică, trimestrial, de către autoritatea competentă prevăzută la art. 336 pct. 4 lit.c) din Codul fiscal, către autoritatea fiscală teritorială, direcţiile cu atribuţii de

control din subordinea Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală şi Ministerului Afacerilor Interne.

125. La punctul 165 după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2^1) cu următorul cuprins:

„(2^1) Pentru produsele prevăzute la alin. (1), fabricate în antrepozite fiscale de producţie din România, se aplică în mod corespunzător prevederile art. 339 - 341 din Codul fiscal şi ale secţiunilor a 3-a, a 9-a şi a 16-a de la capitolul I - Regimul accizelor armonizate, titlul VIII - Accize şi alte taxe speciale din Codul fiscal.”

126. După punctul 170 se introduc două noi puncte, pct. 170^1 şi 170^2, cu următorul cuprins:

„170^1. (1) În aplicarea art. 448^2 alin. (1) din Codul fiscal, pentru produsele din tutun încălzit, fabricate în antrepozite fiscale de producție din România, pentru care accizele nearmonizate au fost plătite în România și care ulterior sunt livrate intracomunitar, accizele virate la bugetul de stat pot fi restituite dacă livrarea este însoțită de documentul prevăzut în anexa nr. 46, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice și dacă se face dovada că produsele au fost recepționate în statul membru de destinație.

(2) Antrepozitarul anunță în scris autoritatea vamală teritorială despre intenția de a expedia produsele accizabile într-un alt stat membru, cu cel puţin 2 zile lucrătoare înainte de expediere.

(3) Documentul prevăzut la alin. (1) se întocmeşte de către antrepozitar în 3 exemplare şi se utilizează după cum urmează:

a) primul exemplar rămâne la antrepozitar;

b) exemplarele 2 şi 3 însoţesc produsele accizabile pe timpul transportului până la primitor;

c) exemplarul 2 rămâne la primitorul produselor;

d) exemplarul 3 se restituie antrepozitarului, cu certificarea recepţiei şi, după caz, cu menţionarea tratamentului fiscal ulterior al produselor accizabile în statul membru de destinaţie.

(4) În termen de 5 zile lucrătoare de la data primirii documentului prevăzut la alin. (3) lit. d), autoritatea vamală teritorială întocmește un proces – verbal prin care se stabileşte cuantumul accizelor aprobate la restituire în urma depunerii cererii de restituire pentru produsele livrate intracomunitar. Procesul – verbal prin care se stabileşte cuantumul accizelor aprobate la restituire întocmit de autoritatea vamală teritorială se comunică autorității care are în competență soluționarea cererii de restituire a accizelor.

(5) În aplicarea art. 448^2 alin. (1) din Codul fiscal, în vederea restituirii accizelor virate la bugetul de stat, operatorul economic depune o cerere la autoritatea care are în competență

soluționarea cererii de restituire a accizelor, însoţită de următoarele documente:

a) copiile exemplarului 1 și copia exemplarului 3, care conține certificarea recepției, de pe documentul prevăzut la alin. (1);

b) documentele care atestă proveniența produselor precum și documentul care atestă plata accizelor la bugetul de stat pentru produsele respective, în copie;

c) documentul emis de autoritatea competentă din statul membru de destinație care atestă tratamentul fiscal din punctul de vedere al accizelor, aplicat respectivelor produse.

(6) Autoritatea competentă analizează documentaţia depusă de operatorul economic şi, în termen de 30 de zile de la depunerea cererii, decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire.

(7) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea competentă procedează la restituirea accizelor în condiţiile art. 168 din Codul de procedură fiscală.

170^2. (1) În aplicarea art. 448^2 alin. (1) din Codul fiscal, pentru produsele din tutun încălzit, fabricate în antrepozite fiscale de producție din România care sunt exportate, accizele virate la bugetul de stat pot fi restituite dacă se face dovada că produsele accizabile au părăsit teritoriul Uniunii Europene.

(2) Exportatorul anunță în scris autoritatea vamală teritorială despre intenția de a exporta produsele accizabile, cu cel puţin 2 zile lucrătoare înainte de expediere.

(3) Documentul prevăzut la alin. (2) cuprinde următoarele informații: cantităţile de produse accizabile care fac obiectul exportului, data eliberării pentru consum, valoarea accizelor nearmonizate aferente produselor exportate și dovada care atestă că acestea au fost virate la bugetul de stat.

(4) Exportatorul transmite la autoritatea vamală teritorială, în ziua lucrătoare imediat următoare celei în care produsele accizabile au părasit teritoriul Uniunii Europene, o copie a declarației vamale de export certificată în acest sens.

(5) În termen de 5 zile lucrătoare de la data primirii documentului care certifică faptul că produsele accizabile au părăsit teritoriul Uniunii Europene, autoritatea vamală teritorială întocmește un proces – verbal prin care se stabileşte cuantumul accizelor aprobate la restituire în urma depunerii cererii de restituire pentru produsele exportate. Procesul – verbal prin care se stabileşte cuantumul accizelor aprobate la restituire întocmit de autoritatea vamală teritorială se comunică autorității care are în competență soluționarea cererii de restituire a accizelor.

(6) În aplicarea art. 448^2 alin. (1) din Codul fiscal, în vederea restituirii accizelor virate la bugetul de stat, exportatorul depune o cerere la autoritatea care are în competență soluționarea cererii de restituire a accizelor, însoţită de următoarele documente:

a) copia declarației vamale de export prin care se certifică faptul că produsele accizabile au

părăsit teritoriul Uniunii Europene;

b) documentele care atestă proveniența produselor precum și documentul care atestă virarea accizelor la bugetul de stat pentru produsele respective, în copie.

(7) Autoritatea competentă analizează documentaţia depusă de operatorul economic şi, în termen de 30 de zile de la depunerea cererii, decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire.

(8) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea competentă procedează la restituirea accizelor în condiţiile art. 168 din Codul de procedură fiscală."

127. După anexa nr. 45 din titlul VIII se introduce o nouă anexă, anexa nr. 46, având conținutul prevăzut în anexa la prezenta hotărâre.

H. TITLUL IX - Impozite și taxe locale

128. La punctul 23, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alin.(6) cu următorul cuprins:

"(6) În aplicarea prevederilor art.456 alin.(1) lit.x) din Codul fiscal, titularii dreptului de proprietate sau administrare a unei clădiri clasate ca monument istoric, de arhitectură sau arheologic depun la organul fiscal local următoarele documente:

a) autorizația de construire , eliberată cu respectarea prevederilor Legii nr.422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările și completările ulterioare , respectiv pe baza şi în conformitate cu avizul Ministerului Culturii şi Identității Naționale sau, după caz, al serviciilor publice deconcentrate ale Ministerului Culturii şi Identității Naționale şi cu celelalte avize, potrivit dispoziţiilor legale în vigoare.

b) procesul-verbal de recepție finală privind lucrările efectuate

c) actul prin care se face regularizarea taxei pentru autorizația de construire. ,,

129. Punctul 76 se modifică și va avea următorul cuprins:

"76. În înţelesul art. 464 alin. (1) lit. w) din Codul fiscal, prin sintagma "suprafețe de fond forestier " se înțeleg acele suprafețe care sunt certificate de autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, prin structurile teritoriale de specialitatea ale acesteia, potrivit prevederilor Legii nr. 46/2008, - Codul silvic, republicată, cu modificările și completările ulterioare și ale

Hotărârii Guvernului nr. 1476/2002 pentru aprobarea unor măsuri privind gospodărirea durabilă a pădurilor.”

130. Punctul 83 se modifică și va avea următorul cuprins:

”83. În aplicarea prevederilor art. 465 alin. (6) din Codul fiscal, veniturile/cheltuielile din arendă, precum şi cele rezultate din orice transfer al dreptului de administrare/folosinţă, din punct de vedere fiscal, nu se consideră venituri şi cheltuieli din desfăşurarea obiectului de activitate, agricultură.”

131. La punctul 84 alineatele (4)-(6) și (8)-(10) se modifică și vor avea următorul cuprins:

”(4) Potrivit prevederilor art. 465 alin. (2) din Codul fiscal, impozitul pe terenurile amplasate în intravilan, înregistrate în registrul agricol la categoria de folosinţă terenuri cu construcţii, se determină astfel:

a) pentru suprafaţa de 0,0678 ha, prevăzută la nr. crt. 1 din tabelul de la alin. (1) lit. a) din localitatea de rangul III, zona B, respectiv: 0,0678 ha x 11.504 lei/ha = 779,9712 lei;

b) pentru suprafaţa de 0,0483 ha, prevăzută la nr. crt. 1 din tabelul de la alin. (1) lit. c) din localitatea de rangul V, zona A, respectiv: 0,0483 ha x 1.662 lei/ha = 80,2746 lei;

c) pentru suprafaţa de 0,0778 ha, prevăzută la nr. crt. 1 din tabelul de la alin. (1) lit. d) din localitatea de rangul V, zona D, respectiv: 0,0778 ha x 390 lei/ha = 30,42 lei.”

(5) Potrivit prevederilor art. 465 alin. (3) - (5) din Codul fiscal, determinăm impozitul pe teren, pentru celelalte suprafeţe, altele decât cele de la alin. (4), astfel:

a) pentru cele amplasate în localitatea de rangul III, în intravilan, în zona B				
Nr. crt.	Categoria de folosință, potrivit înregistrărilor efectuate în registrul agricol la alte categorii de folosință decât curți-construcții	Suprafața - ha -	Impozitul pe teren, conform alin.(3) lit. b) - lei/ha -	Impozit pe teren datorat (lei)
0	1	2	3	4
1	Teren cu construcții	0,0678	Vezi alin. (4) lit.a)	
2	Teren arabil	0,0490	93	4,5570
3	Pășune	0,0386	84	3,2424
4	Fâneață	0,0769	84	6,4596
5	Livadă	0,0562	204	11,4648

6	Teren cu vegetație forestieră	0,1312	93	12,2016
7	Teren cu ape	0,0614	57	3,4998
8	Drumuri	0,1319	0	0
9	Teren neproductiv	0,2602	0	0
TOTAL rând 2+…+9 din coloana 4				41,4252

b) pentru cele amplasate în localitatea de rangul V, în intravilan, în zona A				
Nr. crt.	Categoria de folosință, potrivit înregistrărilor efectuate în registrul agricol la alte categorii de folosință decât curți-construcții	Suprafața - ha -	Impozitul pe teren, conform alin.(3) lit. c) - lei/ha -	Impozit pe teren datorat (lei)
0	1	2	3	4
1	Teren cu construcții	0,0483	Vezi alin. (4) lit.b)	
2	Pășune	0,0576	27	1,5552
3	Drumuri	0,1519	0	0
TOTAL rând 2 + 3 din coloana 4			1,5552	

c) pentru cele amplasate în localitatea de rangul V, în intravilan, în zona D				
Nr. crt.	Categoria de folosință, potrivit înregistrărilor efectuate în registrul agricol la alte categorii de folosință decât curți-construcții	Suprafața - ha -	Impozitul pe teren, conform alin.(3) lit. d) - lei/ha -	Impozit pe teren datorat (lei)
0	1	2	3	4
1	Teren cu construcții	0,0778	**Vezi alin. (4) lit.c)**	
2	Teren arabil	0,0514	20	1,0280
3	Pășune	0,0311	17	0,5287
4	Fâneață	0,0943	17	1,6031
5	Livadă	0,4321	36	15,5556
6	Teren cu vegetație forestieră	0,2300	20	4,6000
7	Teren cu ape	0,0690	0	0

8	Drumuri	0,1304	0	0
9	Teren neproductiv	0,1315	0	0
TOTAL rând 2 + …+ 9 din coloana 4				23,3154

” (6) Contribuabilul prevăzut la alin. (1) datorează următorul impozit pe teren:

Nr. crt.	Impozitul pe teren datorat, potrivit prevederilor alin.(4) și (5)	Impozitul pe teren datorat – TOTAL (lei)
0	1	2
1	alin. (4) lit. a)	779,9712
2	alin. (4) lit. b)	80,2746
3	alin. (4) lit. c)	30,42
4	alin. (5) lit. a)	41,4252
5	alin. (5) lit. b)	1,5552
6	alin. (5) lit. c)	23,3154
IMPOZITUL PE TEREN DATORAT - TOTAL		956,9616 = 957 lei

(...)

(8) Potrivit prevederilor art. 465 alin.(2) din Codul fiscal, pentru suprafaţa de 0,0350 ha, prevăzută la nr. crt. 1 din tabelul de la alin. (7) lit. a), impozitul pe terenurile amplasate în intravilan, înregistrate în registrul agricol la categoria de folosinţă terenuri cu construcţii - zona A, se determină astfel: 0,0350 ha x 14.813 lei/ha = 518,4550 lei.

(9) Potrivit prevederilor art. 465 alin. (3) - (5) din Codul fiscal, determinăm impozitul pe teren, pentru celelalte suprafeţe, altele decât cele de la alin. (8), astfel:

a) imobilul prevăzut la alin. (7) lit. a)

Nr. crt.	Categoria de folosință, potrivit înregistrărilor efectuate în registrul agricol	Suprafața - ha -	Impozitul pe teren, conform alin.(3) lit. a) - lei/ha -	Impozit pe teren datorat (lei)
0	1	2	3	4
1	Teren cu construcții	0,0350	14.813	518,4550
2	Teren arabil	0,0300	124	3, 7200

b)imobilul prevăzut la alin. (7) lit.b)

Nr. crt.	Categoria de folosință, potrivit înregistrărilor efectuate în registrul agricol	Suprafața - ha -	Impozitul pe teren, conform alin.(3) lit. b) - lei/ha -	Impozit pe teren datorat (lei)
0	1	2	3	4
1	Teren arabil	0,0200	93	1,8600
2	Pășune	0,0300	84	2,5200
3	Fâneață	0,1900	84	15,9600
TOTAL rând 1 + 2 + 3 din coloana 4				20,3400
c)imobilul prevăzut la alin. (7) lit.c)				
Nr. crt.	Categoria de folosință, potrivit înregistrărilor efectuate în registrul agricol	Suprafața - ha -	Impozitul pe teren, conform alin.(3) lit. b) - lei/ha -	Impozit pe teren datorat (lei)
0	1	2	3	4
1	Teren arabil	0,0350	93	3,2550
2	Pășune	0,0200	84	1,6800
TOTAL rând 1 + 2 din coloana 4				4,9350

(10) Contribuabilul prevăzut la alin. (7) datorează următorul impozit pe teren:

Nr. crt.	Impozitul pe teren datorat, potrivit prevederilor alin.(4) și (5)	Impozit pe teren datorat – TOTAL (lei)
0	*1*	*2*
1	alin. (9) lit. a) nr.crt.1	518,4550
2	alin. (9) lit. a) nr.crt.2	3,7200
3	alin. (9) lit. b)	20,3400
4	alin. (9) lit. c)	4,9350
IMPOZIT PE TEREN DATORAT – TOTAL		547,45 = 547

132. La punctul 84, alineatul (11), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

" c) suprafețele de teren prevăzute în tabelul de la lit. a), respectiv 0,0230 ha de la categoria de folosință "Teren arabil" și de 0,0280 ha de la categoria de folosință "Pășune" se impozitează/taxează potrivit prevederilor art. 465 alin. (3) - (5) din Codul fiscal."

133. La punctul 84 alineatul (11), litera d) se abrogă.

134. La punctul 84, alineatul (12) se modifică și va avea următorul cuprins:

“(12) În cazul coproprietarilor, pentru punerea în aplicare a prevederilor art. 465 alin. (2) - (5) din Codul fiscal, pentru determinarea impozitului pe teren, se iau în calcul suprafeţele de teren potrivit cotelor-părţi deţinute de fiecare coproprietar în parte.”

135. La punctul 161 litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

”c) taxele speciale, instituite potrivit prevederilor art. 484 din Codul fiscal, se fac venit la bugetul local, fiind utilizate în scopurile pentru care au fost înfiinţate. La nivelul municipiului Bucureşti se fac venit la bugetul local al sectoarelor, cu excepția taxei speciale pentru promovarea turistică a localităţii care la nivelul municipiului Bucureşti se face venit la bugetul local al municipiului Bucureşti.”

PRIM-MINISTRU

VASILICA – VIORICA DĂNCILĂ

Anexa
(Anexa nr. 46
la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal)

DOCUMENT DE ÎNSOŢIRE
pentru circulaţia intracomunitară a produselor supuse accizelor nearmonizate deja eliberate pentru consum

- faţă -

<table>
<tr><td rowspan="4">1
Exemplar pentru expeditor
1</td><td colspan="2">1.Expeditor Nr. de TVA
(Nume şi adresa)</td><td colspan="2">2.Număr de referinţă al operaţiunii</td></tr>
<tr><td colspan="2" rowspan="2">4.Primitor Nr. de TVA
(Nume şi adresa)</td><td colspan="2" rowspan="2">3.Autoritatea competentă a statului de destinaţie (Nume şi adresa)</td></tr>
<tr><td colspan="2">5.Transportator/mijloace de transport</td><td colspan="2">6.Locul livrării</td></tr>
<tr><td colspan="2" rowspan="3">7. Mărci şi număr de identificare, nr. şi tipul ambalajelor, descrierea bunurilor</td><td colspan="2">8.Codul produsului (Codul NC)</td></tr>
<tr><td>9.Greutatea brută (kg)</td><td>10.Greutatea netă (kg)</td></tr>
<tr><td colspan="2">11. Preţul de facturare/valoarea comercială</td></tr>
<tr><td colspan="4">12. Alte detalii
a)
b)
c)
d)</td></tr>
<tr><td colspan="4"></td></tr>
<tr><td colspan="2" rowspan="5">A.Menţiuni privind verificarea. Se completează de autoritatea competentă

Continuarea pe verso(exemplarele 2 şi 3)</td><td colspan="2">13.Căsuţele 1-12 corect completate
Restituirea exemplarului 3

solicitată DA ☐ Nu ☐ (*)</td></tr>
<tr><td colspan="2">Societatea semnatară şi numărul de telefon</td></tr>
<tr><td colspan="2">Numele semnatarului</td></tr>
<tr><td colspan="2">Locul şi data</td></tr>
<tr><td colspan="2">Semnătura</td></tr>
</table>

(*) Bifaţi căsuţa corespunzătoare

INSTRUCŢIUNI DE COMPLETARE
(verso-ul exemplarului 1)
pentru circulaţia intracomunitară a produselor supuse accizelor nearmonizate deja eliberate pentru consum

2. Observaţii generale

1. Documentul trebuie completat în mod lizibil în aşa fel încât înscrisurile să nu poată fi şterse. Informaţiile pot fi pretipărite. Nu sunt admise ştersături sau tăieturi.
2. Orice spaţiu neutilizat trebuie să fie barat, astfel încât să nu se mai poată face adăugiri.
3. Documentul constă în 3 exemplare:
   - exemplarul 1 - trebuie păstrat de expeditor;
   - exemplarul 2 - însoţeşte produsele şi este păstrat de primitor;
   - exemplarul 3 - însoţeşte produsele şi trebuie să se returneze expeditorului, cu certificarea primirii confirmată de către persoana menţionată la căsuţa 4

Rubrici

Căsuţa 1 Expeditor: numele şi adresa complete, numărul de TVA (dacă există) al persoanei care livrează produsele într-un alt stat membru. Dacă există un număr de accize trebuie de asemenea indicat.

Căsuţa 2 Numărul de referinţă al operaţiunii: numărul de referinţă comunicat de persoana care livrează produsele şi care va identifica mişcarea cu înregistrările comerciale. În mod normal, acesta va fi numărul şi data facturii.

Căsuţa 3 Autoritatea competentă a statului de destinaţie: numele şi adresa autorităţii din statul membru de destinaţie, căruia i-a fost declarată anticipat expediţia.

Căsuţa 4 Primitor: numele şi adresa complete, numărul de TVA (dacă există) al persoanei care primeşte produsele. Dacă există un număr de accize trebuie de asemenea indicat.

Căsuţa 8. Codul produsului: codul NC.

Căsuţa 9. Greutate brută: greutatea brută a transportului.

Căsuţa 10. Greutate netă: se va indica greutatea fără ambalaje a produselor.

Căsuţa 11. Preţul facturii/valoarea comercială: suma totală a facturii care include şi acciza. În cazul în care circulaţia nu are nici o legătură cu vânzarea, trebuie introdusă şi valoarea comercială. În acest caz se adaugă menţiunea "nu în scop de vânzare".

Căsuţa 12. Alte detalii:
a)data eliberării în consum
b) valoarea accizelor nearmonizate aferente produselor
c) numărul şi data documentului care atestă virarea accizelor nearmonizate la bugetul de stat
d) orice alte detalii solicitate de autoritatea competentă

Căsuţa 13. Societatea semnatarului etc.: documentul trebuie completat de către sau în numele persoanei responsabile pentru circulaţia produselor. Dacă expeditorul solicită să i se returneze exemplarul 3 cu un certificat de recepţie, acesta va fi menţionat.

Căsuţa A Menţiuni privind verificarea: autorităţile competente trebuie să înregistreze pe exemplarele 2 şi 3 controalele efectuate. Toate observaţiile trebuie să fie semnate, datate şi ştampilate de către funcţionarul responsabil.

Căsuţa B Certificat de primire: trebuie să fie transmis de către primitor şi trebuie returnat expeditorului dacă acesta din urmă îl solicită expres în scopul

Căsuţa 5 Transportator/mijloc de transport: se completează cu "expeditor", "primitor" sau numele şi adresa persoanei responsabile cu prima expediere, dacă este diferită de persoanele indicate în căsuţa 1 sau căsuţa 4, se va indica de asemenea mijlocul de transport. Căsuţa 6 Locul livrării: adresa livrării dacă este diferită de cea din căsuţa 4. Căsuţa 7. Descrierea completă a produselor, marcaje şi numere şi tipul ambalajelor: marcaje şi numerele exterioare ale pachetelor, ex. containere; numărul pachetelor din interior, ex. cartoane; şi descrierea comercială a produselor. Descrierea poate continua pe o pagină separată ataşată fiecărui exemplar. O listă a ambalajelor poate fi utilizată în acest scop.	restituirii accizelor.

DOCUMENT DE ÎNSOŢIRE
pentru circulaţia intracomunitară a produselor supuse accizelor nearmonizate deja eliberate pentru consum

- faţă -

<table>
<tr><td rowspan="4">2
Exemplar pentru destinatar</td><td>1.Expeditor Nr. de TVA
(Nume şi adresa)</td><td colspan="2">2.Număr de referinţă al operaţiunii</td></tr>
<tr><td rowspan="2">4.Primitor Nr. de TVA
(Nume şi adresa)</td><td colspan="2" rowspan="2">3.Autoritatea competentă a statului de destinaţie (Nume şi adresa)</td></tr>
<tr><td rowspan="2">5.Transportator/mijloace de transport</td></tr>
<tr><td rowspan="2">6.Locul livrării</td></tr>
<tr><td>2</td><td></td></tr>
<tr><td rowspan="5"></td><td rowspan="3">7. Mărci şi număr de identificare, nr. şi tipul ambalajelor, descrierea bunurilor</td><td colspan="2">8.Codul produsului (Codul NC)</td></tr>
<tr><td>9.Greutatea brută (kg)</td><td>10.Greutatea netă (kg)</td></tr>
<tr><td colspan="2">11.Preţul de facturare/valoarea comercială</td></tr>
<tr><td colspan="3">12. Alte detalii
a)
b)
c)
d)</td></tr>
<tr><td rowspan="5">A.Menţiuni privind verificarea. Se completează de autoritatea competentă

Continuarea pe verso(exemplarele 2 şi 3)</td><td colspan="2">13.Căsuţele 1-12 corect completate
Restituirea exemplarului 3

solicitată Da ☐ Nu ☐ (*)</td></tr>
<tr><td colspan="2">Societatea semnatară şi numărul de telefon</td></tr>
<tr><td colspan="2">Numele semnatarului</td></tr>
<tr><td colspan="2">Locul şi data</td></tr>
<tr><td colspan="2">Semnătura</td></tr>
</table>

(*) Bifaţi căsuţa corespunzătoare

- verso -

B. Certificarea recepţiei

Produse recepţionate de primitor

Data .....

Locul .....

Numărul de referinţă .....

Accizele au fost plătite la autoritatea competentă/declarate pentru plată autorităţii competente/nu sunt supuse accizelor în statul primitor(*)

Data ..... Numărul de referinţă.....

Alte observaţii ale primitorului:

Locul/Data .....…

Numele semnatarului .....…

Semnătura .....

(*) Tăiaţi menţiunea inutilă

A. Menţiuni privind verificarea (continuare)

DOCUMENT DE ÎNSOŢIRE
pentru circulaţia intracomunitară a produselor supuse accizelor nearmonizate deja eliberate pentru consum

- faţă -

<table>
<tr><td rowspan="3">3
Exemplar pentru expeditor
3</td><td>1.Expeditor Nr. de TVA
(Nume şi adresa)</td><td colspan="2">2.Număr de referinţă al operaţiunii</td></tr>
<tr><td>4.Primitor Nr. de TVA
(Nume şi adresa)</td><td colspan="2">3.Autoritatea competentă a statului de destinaţie (Nume şi adresa)</td></tr>
<tr><td>5.Transportator/mijloace de transport</td><td colspan="2">6.Locul livrării</td></tr>
<tr><td rowspan="6"></td><td rowspan="2">7. Mărci şi număr de identificare, nr. şi tipul ambalajelor, descrierea bunurilor</td><td colspan="2">8.Codul produsului (Codul NC)</td></tr>
<tr><td>9.Greutatea brută (kg)</td><td>10.Greutatea netă (kg)</td></tr>
<tr><td></td><td colspan="2">11. Preţul de facturare/valoarea comercială</td></tr>
<tr><td colspan="3">12. Alte detalii
a)
b)
c)
d)</td></tr>
<tr><td colspan="3"></td></tr>
<tr><td rowspan="5">A.Menţiuni privind verificarea. Se completează de autoritatea competentă

Continuarea pe verso(exemplarele 2 şi 3)</td><td colspan="2">13.Căsuţele 1-12 corect completate
Restituirea exemplarului 3

solicitată ☐Da ☐ Nu (*)</td></tr>
<tr><td colspan="2">Societatea semnatară şi numărul de telefon</td></tr>
<tr><td colspan="2">Numele semnatarului</td></tr>
<tr><td colspan="2">Locul şi data</td></tr>
<tr><td colspan="2">Semnătura</td></tr>
</table>

(*) Bifaţi căsuţa corespunzătoare

- verso –

B. Certificarea recepţiei

Produse recepţionate de primitor

Data .....

Locul .....

Numărul de referinţă .....

Accizele au fost plătite la autoritatea competentă/declarate pentru plată autorităţii competente/nu sunt supuse accizelor în statul primitor(*)

Data ..... Numărul de referinţă.....

Alte observaţii ale primitorului:

Locul/Data .....

Numele semnatarului .....…

Semnătura .....

(*) Tăiaţi menţiunea inutilă

A. Menţiuni privind verificarea (continuare)